ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 161 (4411) СЕРЕДА, 27 СЕРПНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Пшениця виросла кількістю, але впала ціною та якістю

УРОЖАЙ

Якщо вірити повідомленням Мінагрополітики, у країні зібрано більш як 42 мільйонів тонн зернових культур. Проте особливість нинішнього рекордного врожаю — велика кількість непродовольчого зерна. За оцінками фахівців, загалом частка фуражу перевищить сімдесят відсотків, хоча зазвичай становить сорок-п'ятдесят. Не дивно, що продовольче зерно тепер у ціні. Водночас фураж дедалі дешевшає. Якщо собівартість тонни зернових перевищує 700 гривень, то в деяких агроформуваннях продають його посередникам по 600 гривень. Ціна фуражу може ще більше скотитися, адже врожай кукурудзи також очікують непоганий. Остання краща для вигодовування худоби, та й ціна на неї порівняно з непродовольчою пшеницею нижча.

Велику кількість фуражу в нинішньому врожаї фахівці пояснюють тим, що селяни, не маючи коштів, заощаджували на добривах і засобах захисту рослин. Тут простежується замкнуте коло. Фінансова неспроможність не дає можливості вкладати необхідні кошти в майбутній урожай. Звідси — низька якість хлібних культур, що знижує ціну пшениці, яку вигідно не продаси. Звісно, це знову тягне за собою неможливість сільгоспвиробникам вкладати необхідні матеріальні ресурси під урожай наступного року.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КОРОТКО

❒ У рамках культурно-мистецької акції «Єдина Україна: Схід і Захід разом» у Дніпропетровську тривають Дні Львівського краю, **повідомляє кореспондент Тетяна ПЕТРОВСЬКА.**

❒ Голова Чернівецької облдержадміністрації Володимир Куліш вимагає запровадити у Путильському районі, який найбільше постраждав від повені, «сухий закон», **повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА.**

ПОДІЇ

Президент виступить у день відкриття сесії

2 вересня, у день відкриття чергової третьої сесії Верховної Ради, Президент України Віктор Ющенко планує виступити перед народними депутатами. Про це повідомила на вчорашньому брифінгу прес-секретар глави держави Ірина Ванникова.

Учора, за її словами, керівник секретаріату Президента Віктор Балога за дорученням Президента направив листа щодо виступу Віктора Ющенка перед парламентаріями Голові Верховної Ради Арсенію Яценюку. Глава секретаріату просить передбачити у порядку денному пленарного засідання Верховної Ради виступ Президента до 30 хвилин із позачерговим зверненням до парламенту.

Відлуння війни на Кавказі

Президент РФ Дмитро Медведєв учора в сочинській резиденції глави держави «Бочаров ручей» оголосив про визнання Росією незалежності республік Південної Осетії й Абхазії. Як повідомила прес-секретар президента РФ Наталя Тімакова, раніше — у вівторок — ситуацію навколо Південної Осетії й Абхазії обговорила Рада безпеки РФ.

Напередодні США й інші країни «великої вісімки» закликали Росію утриматися від такого рішення. Україна також закликала Росію відмовитися від визнання незалежності Південної Осетії й Абхазії і забезпечити виконання в повному обсязі досягнутих міжнародних домовленостей. Безперечно, нинішній крок Москви спричинить серйозну реакцію з боку світової громадськості. На 1 вересня заплановано надзвичайний саміт Євросоюзу для обговорення конфлікту на Кавказі. А 3—4 вересня Україну і Грузію відвідає віце-президент США Дік Чейні. Тим часом європейські партнери США — супротивники надання Україні й Грузії Плану дій членства (ПДЧ) в НАТО нині переглядають свої позиції.

СТОР. 5

Інваліди отримали авто

Голови Івано-Франківських облдержадміністрації Микола Палійчук та обласної ради Ігор Олійник вручили ключі від 52 легкових автомобілів. Зокрема, автомобілі отримали 29 інвалідів війни, двоє дітей-інвалідів до 18 років, 15 інвалідів з дитинства, четверо інвалідів загального захворювання та двоє інвалідів праці. «Славути» придбали за кошти державного бюджету. На це було виділено 1,6 мільйона гривень. Микола Палійчук зазначив: «Я не знаю, скільки кожен із вас стояв у черзі, але переконаний, що це було більш як 10—15 років. У черзі тисячі людей, а приходить по 7—8 машин. Тому з головою обласної ради Ігорем Олійником ми звернулися до Президента України, Кабміну з проханням встановити справедливість». Голова ОДА вважає, що не так вже й багато грошей потрібно виділити з бюджету, щоб забезпечити спецавтомобілями всіх, хто стоїть у черзі за ними. Уже зараз керівник області ставить перед собою завдання, щоб особи, яким Конституцією України гарантовано право на безкоштовне отримання автомобілів, чекали на них не більше двох років, **повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

СТОР. 4

СПОРТ

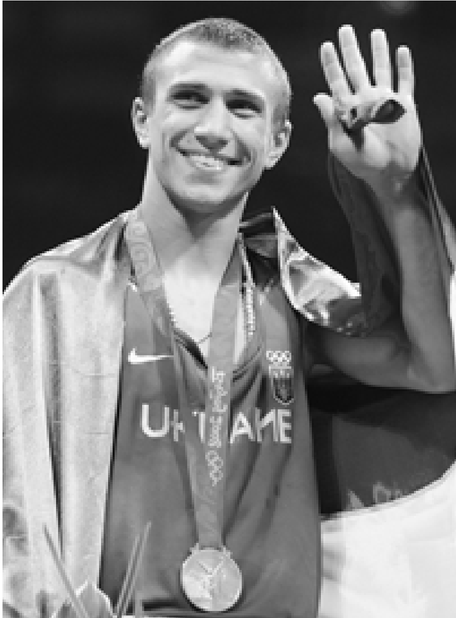
Олімпійський рекорд України

На іграх XXIX Олімпіади в Пекіні українські атлети встановили своєрідний рекорд — завоювали 27 (!) медалей. Це найкращий результат за роки незалежності нашої країни.

Останній «золотий» акорд пролунав у виконанні байдарочниці **Ірини Осипенко-Радомської (на знімку праворуч)** і боксера **Василя Ломаченка (на знімку ліворуч)**, який отримав ще й Кубок Баркера (вручається з 1934 року) як найтехнічніший боксер Ігор.

Фото Сіньхуа та Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

МАТЕРІАЛИ НА СПОРТИВНУ ТЕМАТИКУ ЧИТАЙТЕ НА 16-й СТОР.

У НОМЕР

Спортсменам та тренерам Олімпійської збірної України на Іграх XXIX Олімпіади

Шановні спортсмени! Дорогі олімпійські чемпіони!

Дозвольте від імені Верховної Ради привітати вас з успішним виступом вашої команди на XXIX Олімпійських іграх у Пекіні.

Перед вами стояла нелегка задача — підкорити найвищі сходинки спортивного Олімпу, і ви показали достойний результат. Українська збірна здобула 27 нагород і посіла 11-те загальнокомандне місце і 10-те — за кількістю медалей серед 204 країн-учасниць. Ці досягнення засвідчили неймовірний потенціал українських спортсменів. Але він потребує всебічної підтримки й розвитку з боку держави. Треба, щоб ми зрозуміли, що хоч би наскільки була родючою українська земля, без належного догляду за нею не буде гідних результатів.

Ви виступали неперевершено. Викладалися до кінця. На жаль, не всім посміхнулася доля. Але все одно своєю майстерністю, мужністю та цілеспрямованістю ви довели — українські олімпійці входять до еліти світового спорту.

Не можу не відзначити імена українських героїв XXIX Олімпіади. Олімпійська чемпіонка з фехтування 17-річна Ольга Харлан з Миколаєва була наймолодшою учасницею змагань. Василь Ломаченко з Одеської області першим серед українських спортсменів здобув титул найкращого боксера турніру. Це стало справжнім визнанням вітчизняної школи боксу.

Україна пишається вашою витривалістю і неабиякою силою волі. Олімпійська збірна показала свої найкращі результати та подарувала багато приємних хвилин своїм вболівальникам.

Імена 27 медалістів XXIX Олімпіади назавжди викарбувалися в славетній спортивній історії України та світу.

Нехай спортивна фортуна й надалі посміхається вам. Зичу подальших успіхів, щастя та міцного олімпійського здоров'я, щоб ви ще не раз радували Україну своїми перемогами.

З повагою
Арсеній ЯЦЕНЮК,
Голова Верховної Ради України.

«Ми за державні гроші створюємо безробітних»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Коментуючи стан вищої освіти, зауважив, що, на жаль, у світових рейтингах вузів немає жодного українського. «Це є відповіддю на те, яка якість української освіти», — зазначив він. Не менш критично Голова Верховної Ради оцінив і стан середньої освіти.

Що стосується викладацького складу, то Арсеній Яценюк навів такі цифри. Торік у нас випущено 19 тисяч педагогів, з яких 30 відсотків не працевлаштовано. Серед предметників, які не мають роботи в західних регіонах України, — вчителі української мови і літератури, історії. Водночас, судячи зі статистичних даних, у східних регіонах є потреба у таких фахівцях, але їх туди не перерозподіляють. «Мільярдні кошти з державного бюджету йдуть на систему державного замовлення і маємо парадоксальну ситуацію. Ми за державні гроші створюємо безробітних. Ми за державні гроші не можемо вирішити в Криму питання вчителя української мови і кажемо, що Крим сьогодні неукраїномовний». Причину такої ситуації Арсеній Яценюк бачить у недопрацюванні держави.

Голова Верховної Ради зауважив, що в залі мало молоді, і звернув увагу на необхідність омолодження кадрів. Він застеріг від ситуації, коли ті педагоги, які вчилися ще за радянської влади, підуть, а нових не буде. «Відсутність хорошого вчителя — це відсутність освіченої дитини. А відсутність освіченої дитини — це криза нації, це криза цілого покоління», — наголосив він.

Арсеній Яценюк також висловився за формування базових шкіл в сільській місцевості, до яких підвозили б дітей і вчителів. Він зауважив, що держава повинна визначитися, що вона обирає: близькість до школи чи реальну освіту для дитини, оскільки в багатьох селах від шкіл залишилися лише назви.

Дитина може ефективно вчитися, якщо вона здорова. На цьому особливо наголосив Арсеній Яценюк. Нині Україна посідає соте місце в загальносвітовому рейтингу здоров'я, сказав глава парламенту. Тож треба подумати про забезпечення трьох складових, від яких залежить здоров'я дитини. А це — нормальний психологічний клімат в сім'ї, нормальне харчування та фізична культура і спорт, медичний огляд. Ці постулати дадуть можливість ефективно навчати ту чи іншу дитину, вважає глава парламенту.

Голова Верховної Ради також звернув увагу присутніх на кілька аспектів навчального курсу. Він повідомив, що ініціюватиме введення в середній школі ідеологічних предметів. Йдеться про формування курсу правознавства. Повинна бути системна освіта, яка давала б дітям базу для розуміння, що таке держава, що таке політична нація, що таке конституційний устрій, що таке правова держава, що таке громадянське суспільство, зазначив він. «Державна ідеологія повинна бути присутня в середній школі», — сказав він. Також Арсеній Яценюк вважає за необхідне введення інформаційної години в школі, яка повинна «змусити дитину думати, робити власні висновки». Міністерство освіти і науки повинно давати вчителеві щотижня інформаційні бюлетені про найважливіші події в Україні і світі «з базовими державними акцентами», зазначив він. А. Яценюк також підтримав пропозицію введення посади заступника директора школи з виховних питань, що дасть можливість краще формувати особистість учня. «За роки незалежності ми втратили таке поняття, як ядро сім'ї, — сказав він. — Діти залишилися без батьків. І нині як вчителі, так і заступники з виховної роботи повинні хоча б частково їх замінити».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Учасники серпневої науково-практичної конференції педагогічних працівників.

Арсеній Яценюк також наголосив, що в школах повинна бути введена спеціальна дисципліна, присвячена видатним українцям. «Наші діти повинні знати про те, хто є лідером нації, хто був лідером нації і який вклад українців у формування української та світової культури».

Голова Верховної Ради попросив присутніх хвилиною мовчання вшанувати пам'ять дітей, які загинули під час стихійного лиха.

Арсеній Яценюк побував також у Коломийському і Городенківському районах, де оглянув території, постраждалі від повені.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Молитвою і зброєю

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Урочистим маршем головною вулицею країни — Хрещатиком — пройшли понад 3,5 тисячі воїнів Збройних Сил та інших військових формувань України. Зокрема, цього року вперше у військовому параді брали участь морські піхотинці, прогуркотіли 144 одиниці колісної та гусеничної військової техніки, над Хрещатиком пролетіли 22 літаки і 8 вертольотів. І хоч більшість військової техніки не нова, проте переважна більшість зразків озброєння пройшла модернізацію на підприємствах вітчизняного військово-промислового комплексу.

Тисячі глядачів, які безпосередньо на Хрещатику спостерігали за парадом, залишилися задоволеними побаченим та висловлювали впевненість, що українська армія здатна захистити незалежність і територіальну цілісність країни. Водночас неодноразово лунала думка про необхідність зміцнення та модернізації Збройних Сил, а військовий парад — це найкраща нагода побачити і міць, і слабкі сторони українського війська. До слова, саме в ці дні В. Ющенко заявив, що Україна у зв'язку з подіями на Кавказі буде змушена збільшити витрати на оборону. «Після недавніх подій стало ясно, що нам потрібно переглянути наші пріоритети оборони. На засіданні Ради національної безпеки і оборони в серпні або вересні ми переглянемо всю систему фінансування Збройних Сил у 2008 році і розглянемо перспективи на 2009 рік. Нам потрібно збільшити військовий бюджет, щоб зняти всі питання щодо того, що трапиться завтра. Я хочу нагадати всім політичним силам у нашій країні, що просторікування про можливий нейтральний статус України, що нейтралітет може коштувати нам дуже дорого», — зазначив глава держави.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Водночас впадала у вічі відсутність на майдані під час військового параду Прем'єр-міністра Ю. Тимошенко. Після відвідання Софійського собору та покладання квітів до пам'ятників Тарасові Шевченку і В'ячеславу Чорноволу вона лише обмежилася привітанням з нагоди Дня незалежності. Юлія Тимошенко, зокрема, закликала «вірити в Україну, і вона віддячить сторицею», бо вже сьогодні ми маємо чим пишатися — зібрали рекордний врожай зернових, удвічі більший, ніж рік тому, повернувши собі славу світової житниці, завершили будівництво першої транзитної автомагістралі європейської якості, отримали в чотири рази більше інвестицій в українську економіку, ніж за весь попередній рік, суттєво підвищили народжуваність українців...

...Зважаючи на постійні чвари та конфлікти між представниками різних політичних сил України і навіть різних гілок влади, залишається побажати, щоб нам не довелося вслід за Іваном Мазепою повторювати сказані ним після поразки чергової спроби українців здобути незалежність слова: «През незгоду всі пропали, самі себе звоювали».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Регіонали мають власний проект змін до Конституції

Партія регіонів веде переговори з усіма парламентськими фракціями стосовно внесення змін до Основного Закону. Про це заявив лідер регіоналів Віктор Янукович минулої неділі. Він нагадав, що його однопартійці вже зареєстрували власний проект закону щодо внесення змін до Конституції.

Крім того, за його словами, фракція Партії регіонів також ініціюватиме створення тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради стосовно внесення змін до Основного Закону.

«Ми вважаємо, що де-факто коаліції немає. Де-юре вона ще є, тобто не прийнято формальне рішення про її майбутнє» — зазначив Віктор Янукович.

Чи формуватиме Партія регіонів нову коаліцію у разі прийняття Конституційним Судом рішення про недієздатність чинної — невідомо. Однак Віктор Янукович зазначив, що регіонали не раз заявляли: нові дострокові вибори для України не бажані.

Водночас він повідомив, що Партія регіонів «не зняла з порядку денного» питання про відставку діючого уряду. «Робота уряду — неефективна, як неефективна і сама коаліція», — наголосив Янукович.

А першим питанням, яке ініціюватимуть регіонали, — це тема щодо втручання України у збройний конфлікт на Кавказі на боці однієї з конфліктуючих сторін: на яких підставах це відбувалося, хто надавав на це повноваження та що це дало Україні. Друге питання, яке планують порушити регіонали, — чи постачалась в зону конфлікту українська зброя для знищення мирного населення і чи брали у цьому конфлікті участь громадяни України. «Ми вимагатимемо, щоб кожен депутат висловив свою точку зору з питання: потрібна Україні війна чи ні», — наголосив Янукович.

Не треба розписуватися у власному безсиллі

Під час перерви в роботі парламенту лідер фракції Володимир Литвин об'їздив десять регіонів України. Одинадцятою областю стала Житомирщина. На свою малу батьківщину не випадково приїхав саме в День незалежності: Новоград-Волинський протягом чотирьох днів разом із найбільшим державним святом відзначав також День міста і проводив (цій традиції вже 22 роки) «Лесині джерела». Володимир Литвин, зокрема, оглянув виставки продукції місцевих підприємств та дитячих робіт.

А на прес-конференції, яку провів разом з колегою по фракції головою обласної організації Народної партії Миколою Рудченком, мова йшла про те, що нас чекає, коли згаснуть святкові феєрверки. Про свої враження від спілкування з людьми в різних регіонах України В. Литвин сказав так:

— Відчувається розчарування, зневіра, яка подекуди переходить в агресію, є запит на «сильну руку».

Тому, наголосив далі, потрібно розібратися, що й чому відбувається у країні, хто за це відповідальний. А головне: що треба робити і хто це робитиме. У квітні, нагадав він, Юлія Тимошенко в десяти пунктах звинуватила Віктора Ющенка в державній зраді, цими днями надійшла відповідь із секретаріату Президента, де в одинадцяти пунктах містяться такі само звинувачення на адресу глави уряду. Якщо така небезпечна тенденція триватиме, Україна втратить усе, наголосив Володимир Литвин. Заяви про державну зраду — це не приниження того чи іншого політика, це приниження всієї країни. Ключове завдання сьогодні, за його словами, полягає в тому, щоб знайти спільну основу, утримати в Україні громадянський мир. Бо суспільство різко поляризується, а політики оголосили один одному війну. Президентська кампанія вступила в активну фазу. Водночас усі хочуть підправити Конституцію під себе.

Володимир Литвин передбачає, що новий політичний сезон почнеться із загострення політичного протистояння: «Судячи з емоцій, буде намагання одне одного перекричати, як це роблять погані сусіди через паркан». Лінії поділу дуже багато. Одна з них — оцінка подій на Кавказі і участь України, прямо чи опосередковано, в цьому конфлікті з урахуванням того, що тут зачеплено інтереси ключових геополітичних гравців. Для Народної партії, наголосив він, неприйнятні істерика, бажання комусь сподобатися — Росії чи США. Треба зайняти позицію, яка вбереже Україну і не дозволить втягнути в конфлікти, що наростатимуть на пострадянському просторі. Країна має бути позаблоковою і нейтральною, не треба «бігти до НАТО». Це дасть змогу уникнути розколу країни, водночас заспокоїть Росію, бо вона знатиме, що коли в Севастополі не буде її флоту, там не буде ніякого іншого. Істеричними назвав політик пророцтва, нібито «Україна на черзі після Грузії». Нагнітаючи страх, влада розписується у власному безсиллі. Насправді безпека держави визначається тим, як розвинена економіка і як комфортно тут живеться людям. А з цим серйозні проблеми. Тому, повідомив В. Литвин, буде підготовлено ультиматум до влади (документ так і називатиметься) стосовно виходу із критичної ситуації на селі.

В. Литвин закликав забути про його роль як миротворця у конфліктах між гілками влади та всередині парламенту:

— Кого мирити? Фракцію, в якій сім мільярдерів, і фракцію, в якій шість мільярдерів? Було б кого мирити, я б мирив.

Водночас він звернув увагу, що заробітки простих людей занижено втричі, — це видно з частки заробітної плати у структурі собівартості продукції.

На пряме запитання, чи балотуватиметься він на посаду Президента на наступних виборах, Володимир Литвин відповів, як сам висловився, без кокетства:

— Якщо буду відчувати, що це потрібно, я зроблю це.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

СИРОТА МИХАЙЛО ДМИТРОВИЧ

25 серпня 2008 року на 53-му році життя трагічно загинув полум'яний патріот, один з «батьків» Конституції України, поміркований політик і самовідданий поборник інтересів українського народу **Михайло Дмитрович СИРОТА.**

Народний депутат України другого, третього і шостого скликань, голова Трудової партії України, член фракції «Блок Литвина», перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань правової політики — на всіх постах і посадах Михайло Дмитрович був взірцем чесності, справедливості та відповідальності.

Прийшовши у велику політику зі сфери науки, кандидат технічних наук, доцент Сирота М. Д. виступав за побудову політичних відносин у державі на принципах відкритості, обґрунтованості та пріоритетності захисту інтересів народу України.

За заслуги в розвитку української державності, активну участь у конституційному процесі, вагомий особистий внесок у розвиток Української держави Михайло Сирота удостоєний ордена «За заслуги» III і II ступенів.

Сліпа випадковість обірвала життя усміхненого політика з мудрим поглядом, громадського діяча, науковця. Переконані, що справу Михайла Дмитровича гідно продовжать його друзі, соратники, колеги.

Світла пам'ять про Михайла Дмитровича Сироту назавжди збережеться на сторінках історії незалежної України і в серцях наших співвітчизників.

Голова Верховної Ради України
Арсеній ЯЦЕНЮК,
керівник апарату Верховної Ради України
Валентин ЗАЙЧУК.

***

Глибоко вражені трагічною подією — передчасною смертю знаного політичного, державного і громадського діяча, народного депутата України Михайла Дмитровича Сироти. Пішов із життя великий патріот і громадянин, натхненний подвижник і організатор історичної справи творення незалежної України. Перестало битися серце людини, яка бачила своє покликання і призначення в жертовному служінні українському народові, рідній Вітчизні.

Починаючи з кресляра у проектно-конструкторському бюро, перебуваючи на посадах інженера-будівельника, Михайло Дмитрович завжди вчився професійній мудрості і відзначався як творча, наполеглива особистість. Він закінчив аспірантуру Київського інженерно-будівельного інституту, був заступником декана цього навчального закладу, проректором з навчальної роботи Черкаського інженерно-технологічного інституту.

Всеукраїнське визнання Михайло Сирота отримує на політичній ниві. Будучи народним депутатом України трьох скликань, він зробив колосальний внесок у формування правових засад української державності. Саме його назвали батьком Конституції України. Саме він уособлював найкращі риси політичної еліти країни — чесність, мужність у відстоюванні своєї позиції, непідкупність, принциповість та віддане служіння людям.

Трагічна смерть передчасно забрала чудового товариша, добру, чуйну людину, гарного чоловіка і батька. Ми низько схиляємо голови в глибокій повазі і тузі перед нетлінною пам'яттю Михайла Дмитровича. Висловлюємо щире співчуття рідним і близьким Михайла Сироти, всім, хто його знав, любив і цінував.

Світлий образ нашого товариша назавжди залишиться в наших серцях.

Вічна йому пам'ять!

Депутатська фракція «Блок Литвина»
у Верховній Раді України.

***

Депутатська фракція Партії регіонів у Верховній Раді України висловлює глибокі співчуття родині та близьким, депутатській фракції «Блок Литвина» з приводу тяжкої непоправної втрати — смерті народного депутата України Сироти Михайла Дмитровича.

З глибоким сумом та скорботою,
депутатська фракція Партії регіонів
у Верховній Раді України.

***

Фракція БЮТ у Верховній Раді висловлює свої щирі співчуття рідним,

близьким та колегам по парламентській фракції з приводу трагічної загибелі народного депутата України — Сироти Михайла Дмитровича.

Трагічно та безглуздо обірвалося життя прекрасної людини, видатного політичного діяча, чуйного батька, чоловіка, Людини з великої літери — Михайла Сироти.

З життя пішов наш колега, який усе своє життя віддав служінню Україні та її народу. Без сумніву можна сказати, що Михайло Сирота був одним із творців української державності та її основного документа.

Самовіддана праця, принциповість, чесність та послідовність цієї енергійної і чуйної людини завжди будуть для нас взірцем, а пам'ять про його світлу постать назавжди залишиться в наших серцях.

Щиро поділяємо біль і скорботу рідних та близьких з приводу трагічної загибелі нашого колеги і висловлюємо свої найщиріші співчуття.

Світла йому пам'ять.

Іван КИРИЛЕНКО,
голова фракції «Блок Юлії Тимошенко»
у Верховній Раді України.

***

Депутатська фракція комуністів у Верховній Раді України глибоко сумує з приводу тяжкої непоправної втрати — трагічної смерті народного депутата України, першого заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань правової політики, члена депутатської фракції «Блок Литвина» у Верховній Раді України Сироти Михайла Дмитровича та висловлює глибоке співчуття його сім'ї, рідним та близьким.

***

Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко надіслала телеграму-співчуття родині народного депутата Верховної Ради Михайла Сироти з приводу його раптової загибелі.

«Дорогі Ірино Євгенівно, Дмитре! Прийміть мої глибокі співчуття вашому безмежному горю.

Звістка про раптову загибель Михайла Дмитровича, вашого чоловіка і батька, прекрасної людини, народного депутата України трьох скликань, визначного політика і громадського діяча, безмежною скорботою обпекла серця всіх, хто з ним працював, спілкувався і щиро його поважав.

Михайло Дмитрович доклав титанічних зусиль для того, щоб незалежна Україна отримала власну Конституцію. Цей його внесок у розбудову законодавства нашої Батьківщини ніхто не забуде.

Світлий образ Михайла Дмитровича, людини високої духовності і честі, назавжди залишиться в наших серцях. Сумую разом з вами. Раптова загибель Михайла Дмитровича — це велика втрата для всіх нас», — **сказано у жалобній телеграмі керівника уряду Юлії Тимошенко.**

***

Віктор Янукович надіслав співчуття родині та близьким Михайла Сироти.

«Прийміть глибокі співчуття у зв'язку з тяжкою непоправною втратою — передчасною смертю Михайла Дмитровича», — **зазначається у телеграмі співчуття лідера Партії регіонів Віктора Януковича.**

«Скорботно, що з життя пішла талановита, яскрава особистість, людина, котру глибоко шанували товариші і колеги, яка все своє життя присвятила справі служіння народові України.

Світла пам'ять про справжнього громадянина, самовіддану і доброзичливу людину назавжди залишиться в серцях усіх, хто знав, спілкувався, працював і щиро поважав Михайла Дмитровича.

Сумуємо разом з Вами та поділяємо горе, що спіткало Вашу сім'ю», — зазначається в телеграмі.

***

До глибини душі вражена звісткою про трагічну загибель Михайла Сироти — народного депутата України кількох скликань, члена фракції Блоку Володимира Литвина, людини високого громадянського обов'язку, щедрої душі і кришталевого сумління, відомого вченого, популярного і впливового політика, самовідданого борця за демократію, послідовного захисника прав і свобод людини, одного з творців Конституції України, чиє життя сповна було віддане справі утвердження та розбудови нашої молодої держави. Пішов у вічність великий син України, добрий друг, турботливий сім'янин і люблячий батько. Душу сповнює співчуття до кожного, кого зачепило це тяжке горе.

Поділяю біль, який переповнює у цей скорботний час моє серце, як і серця всіх, хто знав Михайла Дмитровича, мав щастя з ним співпрацювати, спілкуватися, для кого він назавжди став прикладом високого патріотизму і громадянської принциповості, справедливості та доброти, вірності обов'язку народного обранця і жертовного служіння інтересам Українського народу.

Хай Господь дає всім нам сил і мужності перенести безмежну гіркоту і глибокий сум непоправної втрати.

Висловлюю свої щирі співчуття рідним Михайла Сироти — дружині Ірині Євгенівні та синові Дмитрові.

Серцем і душею поруч з Вами у цей нелегкий для всіх нас час.

З повагою і щирим співчуттям,
Ніна КАРПАЧОВА,
Уповноважений Верховної Ради
України з прав людини.

***

Трагічно загинув народний депутат України, голова Трудової партії України, багатолітній доброчинець Українського фонду культури, член-кореспондент Української академії наук національного прогресу, кандидат технічних наук Сирота Михайло Дмитрович.

Смерть забрала одного з славних синів нашої Батьківщини, державного і громадського діяча, який самовіддано працював для блага свого народу. Він був головою Комісії Верховної Ради України з доопрацювання і прийняття першої Конституції незалежної України.

Висловлюємо сердечне співчуття рідним і близьким незабутнього Михайла Дмитровича.

Сумуємо разом з Вами.

Вічна йому пам'ять.

Борис ОЛІЙНИК,
член президії Українського фонду культури.

***

Глибоко сумуємо з приводу трагічної загибелі одного із засновників і члена Ради «Українського форуму», народного депутата України Михайла Дмитровича Сироти.

У розквіті творчих сил обірвалося яскраве життя патріота, талановитого політика, людини високого інтелекту, надзвичайної скромності, людяності і толерантності. Неоціненним є внесок Михайла Дмитровича у зміцнення української державності, створення Конституції України, послідовне обстоювання і захист її демократичних засад.

Михайло Дмитрович Сирота брав активну участь у всіх заходах «Українського форуму», виявляючи при цьому творчу ініціативу, найвищу компетентність і принциповість.

Вдячні долі за можливість працювати разом з Михайлом Дмитровичем, користуватися його порадами і багатющим досвідом політичної діяльності.

Члени «Українського форуму» висловлюють глибоке співчуття рідним і близьким покійного.

Пам'ять про нашого вірного друга і товариша назавжди збережеться у наших серцях.

Від імені Ради «Українського форуму»,
Володимир СЕМИНОЖЕНКО.

***

Черкаська обласна державна адміністрація і Черкаська обласна рада глибоко сумують із приводу трагічної смерті народного депутата України кількох скликань Сироти Михайла Дмитровича і висловлюють щире співчуття його рідним і близьким.

***

Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк підписав розпорядження про організацію похорону народного депутата України Михайла Сироти.

Відповідно до розпорядження комісію для організації похорону очолює Володимир Литвин. Витрати, пов'язані з ритуальними послугами, здійснюватимуться згідно з Порядком організації поховання народного депутата України.

Похорон народного депутата України Михайла Сироти відбудеться в середу, 27 серпня.

Про це повідомила комісія з поховання народного депутата України Сироти М. Д. За інформацією, наданою комісією, прощання з тілом народного депутата пройде з 11.00 до 12.30 у клубі Кабінету Міністрів України (вул. Інститутська, 7), панахида за покійним відбудеться в Києво-Печерській лаврі з 13.00 до 14.00.

Траурний мітинг і поховання М. Сироти — о 14.30 на Байковому кладовищі Києва.

Прес-служба Верховної Ради України.

***

Народний депутат Михайло Сирота загинув в автокатастрофі

Минулої неділі близько 19.40 в Київській області у ДТП загинув народний депутат України Михайло Сирота (член депутатської фракції «Блок Литвина»). Про це «Голосу України» повідомили у Департаменті зв'язків з громадськістю МВС.

Трагедія сталася у Васильківському районі Київської області на 39-му кілометрі автодороги Устинівка—Гребінки—Узин. Автомобіль «Тойота камрі», яким керував Михайло Сирота, зіткнувся лоб у лоб з ДЕУ «Ланос» під керуванням водія 1984 року народження, мешканця одного з сіл району. Обидва водії загинули на місці, а пасажирка «Тойоти» — дружина народного депутата — доставлена до лікарні і нині перебуває в реанімації.

Причини та обставини ДТП з'ясовуються.

Михайло Сирота народився 17 липня 1956 року в Черкасах. Голова Трудової партії України, перший заступник голови комітету Верховної Ради із питань правової політики.

Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк висловив співчуття у зв'язку із загибеллю людей в авіакатастрофі поблизу м. Бішкек

(Інформаційне управління)

Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк надіслав телеграму співчуття спікеру Жогорку Кенеша Киргизької Республіки Тагаєву Айтибаю Султановичу.

«З глибоким сумом сприйняли звістку про загибель людей внаслідок жахливої авіакатастрофи поблизу аеропорту «Манас» м. Бішкек», — зазначив Голова Верховної Ради України.

Арсеній Яценюк попросив киргизького колегу від імені Верховної Ради України і від нього особисто передати найщиріші співчуття та слова підтримки рідним і близьким загиблих та побажання скорішого одужання потерпілим.

Керівник Міністерства транспорту і зв'язку Йосип ВІНСЬКИЙ: «Нашим підприємствам вдалося достроково відновити проїзд автодорогами до всіх населених пунктів Західної України» *(Укрінформ)*

На благодійному рахунку для надання допомоги постраждалим від повені громадянам — майже двадцять один з половиною мільйон гривень — Мінпраці *(Укрінформ)*

У НОМЕР

КРИМ

Зігріти турботою

За підтримки благодійного фонду «Тріумф серця», за ініціативою начальника департаменту ДАІ Сергія Коломійця, з різних регіонів країни і цього разу в Крим на оздоровлення прибуло 15 дітей, батьки яких — співробітники ДАІ — загинули під час виконання службових обов`язків. А приїздять вони в «Дім матері Марії», що в курортному селищі Нікіта, вже четвертий рік поспіль. Тут їм забезпечують комфортне проживання, цікаве дозвілля, насичену культурну програму співробітники кримської Державтоінспекції під керівництвом Олександра Хлебникова. Хлопчики і дівчатка віком від 10 до 15 років відчувають тут увагу й турботу з боку колег їхніх батьків.

Дітвора вже відвідала Воронцовський палац, музей Пушкіна й дім Чехова, милувалася принадами печери Мармурової, Ялтою і Севастополем, освятила фрукти на Спаса у Фороській церкві. А в День пам`яті співробітників міліції, що загинули під час виконання службових обов`язків, дітей відвідав їхній давній друг — отець Климент. У каплиці на території «Дому матері Марії» він відслужив панахиду за полеглими батьками дітей, заздравний молебень хлопчикам і дівчаткам, благословив іконками з Єрусалима.

«Діти з різних регіонів країни на кримському узбережжі відразу подружилися, радо обмінюються враженнями», — розповідає співробітниця ДАІ Галина Наумчук, котра щороку супроводжує групи дітей на оздоровлення в Криму. Під час відпочинку підлітки досхочу купаються в морі, грають у різні спортивні ігри, звільняючись тим самим від моральних навантажень і негативу.

Віктор ХОМЕНКО.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Самі себе обкрадають?

Селяни Кам'янець-Подільського району масово втрачають дотацію, що її надає держава приватним власникам за кілограм живої ваги великої рогатої худоби, свиней та птиці під час здавання живності з належним оформленням. Так каже місцева РДА. Проте селяни продовжують віддавати своє добро перекупникам-заготівельникам, від чого кожна родина «дарує» приватному заготівельнику від 300 до 800 гривень. Це, певно, трапляється тому, що селяни без зайвої документальної тяганини, а головне — відразу, а не через кілька місяців, хочуть одержати живі гроші. Щоб змінити становище, адміністрація відкрила гарячу телефонну лінію.

Віра ШПИЛЬОВА.

Атомна дружба

Експерти закликають зосередитись виключно на економічній ефективності співробітництва

Засідання російсько-української підкомісії з питань атомної енергетики і ядерних матеріалів почалося вчора і триватиме сьогодні в Москві. Одним із головних питань стане укладання довгострокового контракту на постачання ядерного палива для українських АЕС після 2010 року.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Російська корпорація «ТВЕЛ» пропонує підписати новий документ, як і чинний, на 15 років. Однак Україна поки що не визначилася, на який термін хотіла б замовити паливо. Адже якщо її плани з будівництва власного заводу з фабрикації тепловидільних збірок (ТВЗ) справдяться, то вже в 2017 році країна зможе сама виробляти ядерне паливо і знизить потребу в його імпорті. З другого боку, вигідніше брати довгостроковий контракт, бо його умови привабливіші, ніж у середньострокового.

На користь 15-річного документа є ще кілька аргументів. Дотепер не ясно, чи вдасться американській компанії «Вестінгхаус» завершити сертифікацію свого палива для постачання з 2011 року на три блоки Південно-Української АЕС. Поки що американські збірки стоять в оточенні російських і експлуатуються в щадному режимі. Як вони поводитимуться за збільшення навантаження, не знає ніхто.

Тому ймовірність недозавантаження атомних станцій у разі технічних проблем з американськими збірками зберігається. Розв'язати цю проблему можна тільки з росіянами, і зробити це буде легше і дешевше в рамках довгострокових домовленостей. Крім того, до 2017 року в Україні мають з'явитися нові атомні потужності, тож роботи має вистачити всім — і «ТВЕЛу», й українському складальному підприємству.

Не варто забувати, що нове виробництво — це завжди ризики. Технологія випуску ядерного палива удосконалюється роками і потребує великих коштів. Відомо, що якість російських ТВЗ дуже висока: дотепер жоден замовник не висловлював стосовно нього претензій. Чого не скажеш про американське паливо для реакторів радянського зразка, від якого на користь російського уже відмовилися АЕС у Фінляндії та Чехії. А нещодавно Словаччина вирішила закуповувати ядерне паливо для своїх атомних станцій «Моховце» та «Богуніце» в російської компанії. У результаті останнього програшу американці почали замислюватися про закриття лінії з виробництва палива для реакторів ВВЕР-440. На думку деяких експертів, від аналогічного рішення щодо ТВЗ для ВВЕР-1000 їх врятував тільки контракт з українським «Енергоатомом» на 2011—2015 роки. Хоча, як зазначають фахівці, він і був укладений без будь-якого тендера, але українська компанія перестрахувалася і внесла в документ умову про обов'язкову сертифікацію американських збірок.

Ще одним напрямом співробітництва з росіянами є участь російських фірм у будівництві третього і четвертого енергоблоків Хмельницької АЕС. За цей контракт на 4 млрд. євро російський «Атомбудекспорт» веде боротьбу не тільки з американською «Вестінгхаус», а й з південнокорейською КЕРСО. Завершити відбір планували до 31 серпня. Однак конкурсній комісії довелося звернутися із запитом про додаткову інформацію від учасників.

Основна проблема виникла з пропозиціями фірм зі США і Південної Кореї. У зв'язку з цим терміни закінчення конкурсу заплановано перенести. Компанії можуть надати дані до 31 серпня, а переможця визначать не раніше середини вересня.

Чимало українських експертів упевнені, що будувати ХАЕС-3 і ХАЕС-4 потрібно на базі російського еволюційного проекту ВВЕР-1000, під який станція і проектувалася. Будівельна готовність третього блока становить 75 відсотків, другого — 28. У них уже вкладено 500—550 млн. дол. Практично повністю створено інфраструктуру для всіх чотирьох блоків у вигляді спецкорпусу, підземних трубопроводів, каналів підведення і відведення води, ставка-охолоджувача. Неабияким аспектом на користь можливого вибору ВВЕР-1000 є також повна відповідність російських реакторів українській нормативній документації, їхня відносна дешевизна, наявність в Україні відповідної інфраструктури з поводження зі свіжим і відпрацьованим ядерним паливом, а також часовий фактор. Адже спорудження неросійських реакторів може потребувати розбирання вже існуючих будівельних конструкцій. На це, за оцінками фахівців, знадобиться щонайменше рік і до 200 млн. дол. У результаті під загрозою зриву опиниться виконання Енергетичної стратегії, що передбачає введення цих блоків у 2015 і 2016 роках. Утім, за нинішньої політичної ситуації можливо все...

Вл. інф.

Житловий фонд з'їдає мільйони

Як повідомив заступник полтавського міського голови Анатолій Бистрай, цьогоріч сума коштів, освоєних на капітальний ремонт житлового фонду та його підготовку до осінньо-зимового періоду, вже становить 11 млн. 300 тис. грн. З них 2 млн. 700 тис. грн. депутати передбачили на ремонт покрівлі 36 будинків. 670 тис. грн. використано на утеплення стін панельних будинків. 4 млн. 390 тис. грн. було виділено на оновлення трубопроводів та підвальних комунікацій. Проте коштів міського бюджету на ці цілі недостатньо, адже за результатами розрахунків для задоволення всіх заяв, які надійшли від мешканців Полтави до міськвиконкому, необхідно 200 млн. грн.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

За гравій — до кримінілу

Прикарпатські міліціонери останніми днями затримали понад 30 автомобілів, які протизаконно вивозили з річок піщано-гравійну суміш. Найбільше таких випадків зафіксовано в Коломийському та Снятинському районах. Порушено кримінальну справу за фактом умисного знищення або пошкодження територій, узятих під охорону держави як об'єктів природно-заповідного фонду. Йдеться про самовільний вибір шутру, як називають тут піщано-гравійну суміш, у зоні заказника місцевого значення «Ріка Лімниця з водоохоронною смугою вздовж берегів шириною 100 метрів». Внаслідок цього заказнику, за підрахунками правоохоронців, завдано шкоди на 300 тисяч гривень.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Інваліди отримали авто

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас 15 інвалідів війни та загального захворювання отримали від заступника міністра праці та соціального захисту України Леоніда Савенка і голови Севастопольської міськдержадміністрації Сергія Куніцина автомобілі «Славута». Під час передачі ключів міністр сказав, що вже наступного року проблему забезпечення інвалідів транспортними засобами має бути розв'язано у масштабах країни. По-перше, у людей є право вибору: авто чи грошова компенсація. По-друге, міністерство наступного року передбачило майже 400 мільйонів гривень на ці цілі, повідомляє наш власкор Микола МАГДИЧ.

На знімку: Галина Іванівна Фортуна, незважаючи на тяжке захворювання, має 30 років робочого стажу. Жінка самовіддано працювала на благо рідної Врадіївщини (Миколаївська обл.), наразі на заслуженому відпочинку. Вже давно пані Галина отримала посвідчення водія, бо стояла у черзі за авто як людина з особливими потребами. І ось приїхала до Миколаєва, щоб отримати новеньку «Славуту», якою держава забезпечила її за 30 відсотків вартості.

Фото Наталі АБРАМОВОЇ.

У Батурині освячено мазепинську церкву

У колишній гетьманській столиці Батурині освячено відроджену церкву Покрови Пресвятої Богородиці, яка загинула у полум'ї 1708 року. Церемонію виконав патріарх УПЦ Київського патріархату Філарет. Президент України Віктор Ющенко наголосив на необхідності збереження пам'яті про славне минуле Гетьманщини. Він також ознайомився з археологічними розкопками соборного храму Батурина — Живоначальної Трійці, оглянув роботи з будівництва цитаделі Батуринської фортеці.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Уже наступного року проблему забезпечення інвалідів транспортними засобами має бути розв'язано у масштабах країни

Відлуння війни на Кавказі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Росія повстала проти світового порядку»

Таке рішення Кремля було прогнозованим після того, як російські парламентарії в понеділок проголосували за незалежність двох грузинських автономій.

Держдума прийняла звернення до президента РФ Дмитра Медведева з проханням розглянути питання про визнання Росією республік Південна Осетія й Абхазія як самостійних, суверенних і незалежних держав.

Власний кореспондент «Голосу України» у Москві Віктор Тимошенко повідомляє, що за таке рішення проголосували 100 відсотків російських законодавців. Виступи політиків були сповнені патріотизму і гордості. Так, лідер комуністів Геннадій Зюганов заявив, що нарешті «Росія своїми діями в Південній Осетії й у Грузії вперше повстала проти світового порядку» і зажадав від військових «роздовбати усю грузинську державну машину». Головний російський ліберал Володимир Жириновський, у свою чергу, виступив з ініціативою створити під Москвою «російське Гуантанамо» для Саакашвілі та грузинських військових злочинців. А представник партії «Єдина Росія» Микола Левічев переконаний, що «Росія — гарант справедливості на пострадянському просторі», а дії російських військових у Грузії охарактеризував як «бездоганний політичний акт».

Найперша справа — кораблі

Реакція МЗС України на рішення російських парламентаріїв стала відома у вівторок незадовго до заяви Дмитра Медведева про визнання Росією незалежності Абхазії і Південної Осетії. Те, що відбувається, «Україна розглядає як украй небезпечний прецедент, що ще більше загострить ситуацію безпеки в Кавказькому регіоні і на пострадянському просторі загалом різко негативно впливатиме на процеси мирного врегулювання міжетнічних конфліктів в усьому світі», — йдеться в заяві Міністерства закордонних справ.

Сьогодні український уряд планує розглянути проекти постанов про порядок перебування ЧФ Росії на території України. Про це повідомила журналістам Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко. У секретаріаті Президента України вважають, що це питання стане «тестом на відповідність позиції Кабінету Міністрів українським національним інтересам». Про це відповідно до тексту, опублікованого на офіційному сайті Президента України, заявив заступник глави секретаріату Андрій Гончарук.

Даєш ЄС і НАТО!

Європейський Союз повинен визнати право України на членство в ЄС і НАТО, запропонувати лібералізовний візовий режим, підтримати територіальну цілісність України й інтегрувати цю державу в європейський енергетичний ринок. Про це йдеться в доповіді аналітичного центру Європейської ради з іноземних справ, присвяченій російсько-грузинському конфліктові.

Як зазначають експерти, Москва, мабуть, гратиме на суперечностях в Україні відносно «російського питання» і намагатиметься впливати на майбутнє цієї країни. Аналітики не виключають, що паралельно Росія заохочуватиме сепаратистські рухи в Севастополі й у Криму загалом. Як зазначається в документі, через те, що наступним пунктом напруги може стати Україна, ЄС повинна розробити широку стратегію для прояву солідарності з цією державою. Можливість для цього має створити саміт Україна—ЄС, що відбудеться 9 вересня в Евіані. На думку авторів доповіді, Євросоюз повинен, зокрема, підтримати українські плани розробки дорожньої карти для виведення російського флоту із Севастополя після 2017 року, ЄС також має провести дослідження відносно майбутнього транзиту газу з Росії і впливу на це газопроводів, що обходять Україну.

На знімку: так ракетного крейсера «Москва» зустрічали в Севастополі.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Глави зовнішньополітичних відомств 20 країн Азії обговорили проблеми континенту

У казахстанському місті Алмати відбулася Третя міністерська зустріч держав-членів Наради із взаємодії та заходів довіри в Азії (НВЗДА). Ця регіональна структура є великим міжнародним форумом, робота якого спрямована на створення ефективної системи щодо забезпечення миру, безпеки і стабільності в Азії. Делегації 20 країн-членів НВЗДА, а також спостерігачі форуму, у тому числі й Україна, обговорили основні загрози миру на континенті та окреслили головні напрями співробітництва між країнами. Зокрема, багатомільярдний проект з відродження Великого Шовкового шляху.

Перед початком зустрічі з привітальним словом виступив ініціатор створення НВЗДА президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв:

— Використовуючи всі можливості колективної дипломатії, ми повинні спрямувати свої зусилля на боротьбу з міжнародним тероризмом, релігійним екстремізмом, організованою злочинністю, наркотрафіком і незаконною міграцією.

Під час форуму лави членів НВЗДА поповнили дві держави: Йорданське Хашимітське Королівство та Об'єднані Арабські Емірати. **Докладніше про зустріч читайте в наступному номері «Голосу України».**

Анна БОЙКО.

Київ—Алмати—Київ.

Настає повна газифікація

Жителі двадцяти приватних будинків в одному з центральних районів Севастополя стали абонентами ВАТ «Севастопольгаз». Незабаром благо цивілізації стане доступним ще майже вісьмом десяткам родин — фахівці вже ведуть монтажні роботи. За твердженням депутата міської ради, голови правління ВАТ «Севастопольгаз» Сергія Живодуєва, ще чотириста будинків городян під'єднають до газорозподільної мережі в найближчій перспективі.

Голова міськдержадміністрації, відзначаючи високі темпи газифікації, звертає увагу на головне завдання — закінчення будівництва газового дюкера по дну севастопольської бухти: «Нині управління капітального будівництва разом з депутатським корпусом ведуть роботу з подолання всіх наявних складностей. Наше завдання — довести до 100% газифікацію Севастополя».

Микола МАГДИЧ.

Нові робочі місця — на замовлення НАТО

Спецодяг для НАТО збираються шити в Кам'янці-Подільському. Румунська фірма Lovers Romania, яка виготовляє робочі костюми на замовлення альянсу, вирішила розмістити в подільському місті свою філію. Для неї потрібно приміщення площею до п'яти тисяч квадратних метрів. У Кам'янці для філії знайти таку площу — не проблема. Адже тут є кілька великих заводів, занепалі виробничі будівлі яких після розвалу Радянського Союзу потребують нових господарів. Ці виробництва давно вже варто переоснастити або ж продати з молотка, щоб покрити борги, накопичені в минулі роки. За час незалежності України їх так і не вдалося відродити. Натовська «швейня» може дати міській громаді до трьох сотень нових робочих місць.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Восьмеро загиблих у двох аваріях

Обидві транспортні пригоди стались у Ярмолинецькому районі. В одному із сіл тракторист після відпочинку в барі сів за кермо легковика. Розігнавшись сільською дорогою, нетверезий чоловік не впорався з керуванням і з'їхав прямо у натовп односельців. На біду, саме в цей час селяни очікували на повернення худоби з пасовиська. У результаті наїзду чоловіки 77 та 62 років померли на місці пригоди, ще один 43-річний від отриманих травм помер у лікарні, за життя 76-річного пенсіонера лікарі продовжують боротися. Після ДТП зловмисник і не подумав надавати допомогу потерпілим. Працівники міліції відшукали і затримали його у власній господі.

А на автотрасі поблизу села Солобківці водій легковика виїхав на смугу зустрічного руху, де зіткнувся з автомобілем «ВАЗ-2107» під керуванням 75-річного жителя Дунаєвець. У результаті лобового зіткнення водії транспортних засобів та дві пасажирки автомобіля «ВАЗ» загинули на місці пригоди. Ще одна — дорогою у лікарню. Четвертий пасажир з тілесними ушкодженнями доставлений в Ярмолинецьку лікарню, стан його здоров'я задовільний.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

ДОНЕЦЬК

Солодощі для дітей Південної Осетії

100 тонн гуманітарної допомоги відправило до Південної Осетії Донецьке обласне відділення Партії регіонів. За словами його керівника, народного депутата Бориса Колесникова, все це призначено дітям, які перебувають у регіоні конфлікту. Гуманітарний вантаж — цукор, вершкове масло, згущене молоко і цукерки. Надалі така допомога, пообіцяв депутат, триватиме як дітям Південної Осетії, так і Грузії. Б. Колесников повідомив, що в перший день нової сесії Партія регіонів запропонує запровадити ембарго на постачання зброї до Грузії. «Своїм постачанням зброї Україна сприяє конфліктові, тим самим втягуючись у нього», — сказав лідер донецьких регіоналів. На його думку, події у Південній Осетії дають Україні шанс переконатися, наскільки важливо бути нейтральною країною.

Ліна КУЩ.

КИРГИЗІЯ

Розгерметизація літака

У Киргизії 26 серпня було оголошено жалобу в зв'язку з аварією пасажирського літака Боїнг-737. Літак розбився під час зльоту неподалік бішкецького аеропорту «Манас» увечері 24 серпня. Загиблими вважають 68 осіб. Зі словами співчуття до рідних загиблих і уряду країни звернулися Президент України Віктор Ющенко і Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко. Влада Киргизії виключає версію теракту, початково причиною аварії назвали розгерметизацію літака. Поки що опізнано тіла п'яти загиблих, заявив міністр охорони здоров'я республіки Марат Мамбетов.

А вчора вночі в аеропорту французького міста Лімож здійснив аварійну посадку ще один Боїнг-737 — ірландської авіакомпанії Рейнер. Постраждали 26 осіб — їх госпіталізовано з «травмами слуху», спричиненими розгерметизацією салону і різким зниженням літака.

Комбатанти згадували пройдений шлях

Польський міністр Ян Цехановський і ветеран Війська Польського житомирянин Зигмунт Венгловський (з прапором).

«За нашу і вашу волю. 1939—1945. Спілка ветеранів Війська Польського Житомирщини» — написано українською на одній стороні. В центрі — герб області. На другій стороні цей же напис польською мовою і герб Республіки Польща. Такий стяг, виконаний у кольорах державних прапорів наших країн — синьо-жовтому та біло-червоному, представниця делегація управління у справах ветеранів Польщі, яку очолював міністр Ян Цехановський, в урочистій обстановці вручила керівникові Спілки ветеранів Війська Польського Житомирщини Зигмунту Венгловському. Штандар освятили католицький та православний священики.

Як свідчить історія, під час війни Житомирщина була одним з центрів формування Війська Польського. Члени польської делегації поклали квіти до пам'ятних дощок у Житомирі, які нагадують нащадкам про це, і до пам'ятника в селі Осиковому Бердичівського району, де в роки війни був штаб формування Першого Польського танкового корпусу.

Галина КАВУН.

Фото автора.

Після вибуху на хімзаводі можливий витік небезпечних речовин

Вибух стався на хімічному заводі на південному заході Гуансі-Чжуанського автономного району Китаю. Поки що відомо, що загинули чотири особи, понад 44 дістали поранення, ще 17 поки що вважаються зниклими безвісти. За даними місцевої влади, на хімзаводі можливий витік небезпечних хімічних речовин, а також подальші вибухи. З району лиха вже вивезено більш як 10 тисяч осіб. Евакуація триває, повідомляє китайське агентство «Хіньхуа». За словами рятувальників, на території заводу, що розташований в місті Ічжоу, було чути кілька вибухів, після чого почалася сильна пожежа. У цей момент у приміщенні цеху працювали понад 30 осіб. Завод в Ічжоу виробляє переважно полівінілацетат, що використовується під час виготовлення промислових клеїв і лакофарбової продукції, а також карбід кальцію.

США та інші країни–учасниці «Великої сімки» закликали РФ не визнавати Абхазію та Південну Осетію *(Укрінформ)*

Питання двостороннього економічного співробітництва обговорив посол України з міністром економіки і торгівлі Лівану *(Укрінформ)*

Навчання може й не початися

У селі Глинне, що в Рокитнівському районі на Рівненщині, може зірватися початок навчального року. Адже батьки не хочуть пускати своїх дітей до школи, стеля в якій тримається на підпорах.

Торік батьки вдались було до подібної акції, щоб привернути увагу до проблеми села — будівництва нової школи, але відступили, понадіявшись, що таки в Києві їх почують і виділять кошти на новий навчальний заклад. Адже поліське село Глинне побило всі демографічні рекорди в Україні та Європі — щомісяця тут народжується цілий клас. При цьому тамтешній малечі фактично ніде навчатися: у старій аварійній школі не лише тісно, а й небезпечно. Дитячого ж садочка, хоч як це парадоксально, там узагалі ніколи не було.

— У селах сільради майже п'ятсот багатодітних родин. Є й такі, де по 10—15 дітей. Та й за віком Глиннівська сільрада дуже юна: із 5,8 тисячі мешканців 2,4 тисячі — діти віком до 14 років, — розповідає глиннівський сільський голова Юрій Карповець.

Тим часом школу в Глинному визнано аварійною. Спроба звести нову була зроблена 2004 року, проте все обмежилося лише частиною фундаменту. До яких тільки столичних посадовців не зверталися мешканці села по допомогу! Бо розуміють, що місцевими ресурсами цю проблему не вирішити — це під силу лише державному бюджету. Але проблема не лише не вирішується, а, навпаки, загострюється. Адже, за попередніми підрахунками, якщо народжуваність у Глинному й надалі буде такою ж високою, за наступні чотири роки кількість школярів тут із нинішніх шестисот зросте до тисячі. І тоді доведеться навчатися вже не у дві, а в три зміни.

Тому можна зрозуміти батьків глиннівських школярів, які не хочуть ризикувати життям дітей. Адже вже був випадок, коли у ветхій школі обвалилася стеля. Добре, що в той час дітей у ній не було. Матері Глинного (а серед них чимало матерів-героїнь) попросили через газету запросити міністра освіти до них у село, щоб він на власні очі переконався, наскільки гостро стоїть тут проблема з новою школою.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

За ранцем краще їздити на танку

БАЛАНС ТИЖНЯ

Минулий тиждень запам'ятався ажіотажем на шкільних базарах. Зібрати дитину до 1 вересня — у півтори тисячі гривень тепер навряд чи «впишешся». Напевно, не тільки мені хотілося під'їхати до торгових рядів на танку і — як там у Жванецького — дивлячись у приціл, перепитати: «Скільки-скільки коштує отой ранець?..». Хвалити Бога, багато хто з членів Кабінету Міністрів у відпустці. Ні, вони час від часу з'являються на блакитних екранах, щоб іще раз нагадати, що інфляційні процеси завдяки їхнім турботам у країні сповільнилися. Хоча можна глянути на ситуацію по-іншому — роз'їхалися відпочивати чиновники, з ними разом пішла у відпустку й інфляція. Як то кажуть, баба з воза... Водночас складові осіннього інфляційного стрибка саме в ці дні закладаються в повному обсязі. Минулого тижня подорожчала електроенергія — на 1,47 копійок за кВт-год. Висновок — гряде загальне подорожчання. Тут і до ворожки не ходи. Не набагато, тільки ж у нас звідусіль по краплині... Чи така інформація: напередодні Дня незалежності на 6,49 відсотків «Укрзалізниця» підняла плату на перевезення вантажів. Природно, усі товари, що доставляються залізницею, зростуть у ціні. Ну, а в селян посередники зібране збіжжя купуватимуть за ще меншими цінами, мотивуючи недоплату підвищенням вартості перевезень.

Нова «міна» уповільненої дії під інфляцію — цукор. Сезон переробки буряків стартує у вересні. Посівні площі під ними, у порівнянні з минулим роком, скоротилися майже вдвічі — аграрії розчарувалися в буряках через торішні низькі ціни на них. За прогнозами, через нестачу сировини у сезон переробки включаться лише 64 підприємства. Але ж їх у нас на світанку незалежності було 192. Та й в останні десять років кількість заводів, які переробляли солодкі буряки, нижче сотні не опускалася. А наш внутрішній ринок майже завжди працює за схемою: зробили багато — в магазинах не дешевшає, а вже виробили мало — точно чекай подорожчання! Якщо восени білий пісок зросте у ціні (прогнозують роздріб щонайменше до 5 гривень за кіло), слідом піде дорожчати кондитерка, напої. Не виключено, з-за кордону повезуть цукор-сирець. Одне слово — перспективка... А тут, як на злість, з газом повна невизначеність. Але ж від цього залежатиме ціна енергоємних продуктів.

З точністю до навпаки складається ситуація з соняшником, який уже почали збирати. Врожай прибуткового насіння може сягнути рекордного показника 2006 року, коли було зібрано більш як 6 мільйонів тонн. Адже цього року насіяли його чимало. І тут, як в історії з пшеницею, аналітики пророкують швидкий обвал цін. Їх помітне зниження викликало вже навіть очікування великого врожаю. Якщо взимку за тонну насіння давали 4,5 тисячі гривень, то тепер у середньому можна вторгувати 2,5 тисячі. Звичайно, за таких розкладах має подешевшати соняшникова олія. Тільки не у нас. Найімовірніше, пророкують аналітики, виробники, яких в Україні не так уже й багато, зможуть між собою домовитися.

Минулого тижня газети писали про те, що пішла чергова хвиля закриття м'ясокомбінатів. І тут — через нестачу сировини. А куди подітися, якщо середній м'ясокомбінат може приймати 100 голів великої рогатої худоби за добу, а везуть п'ять, щонайбільше — десять. Адже на селі останнім часом тільки те й робили, що «скидали» поголів'я. Позначилися вкрай низькі закупівельні ціни останніх років на м'ясо і молоко. Але ж корів, приміром, за рік не відновити. Так що й на м'ясному ринку дефіцит, найімовірніше, гаситимуть імпортом. Деякі регіони в цьому плані вже націлилися на Південну Америку. Тож слід очікувати нових ветеринарних скандалів із завезенням неякісних заморських м'ясопродуктів.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Щаслива... чортова дюжина

У селі Московський Бобрик Лебединського району (Сумська обл.) відкрито черговий, тринадцятий цього року, дитячий будинок сімейного типу. Завдяки Михайлу та Галині Перевозникам ще п'ятеро дітей, позбавлених батьківського піклування, знову відчують батьківську турботу, любов та сімейний затишок. Михайло — настоятель Свято-Троїцької церкви села Московський Бобрик, дружина Галина — домогосподарка, добрі та щирі люди, які, маючи двійко власних дітей, відкрили свої серця і простягнули руку допомоги дітям, які віднині стали для них рідними.

У відкритті будинку взяли участь керівники обласної і районної влади, інвестори, які всім миром зводили щасливу сімейну обитель. До речі, дитячий сімейний будинок у Московському Бобрику — тринадцятий за ліком, який лише нинішнього року відкрито в регіоні за допомогою влади, **повідомляє наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

ФОТОФАКТ

У День незалежності кращим молодим мешканцям міста Бучі (Київська обл.) вручили паспорти громадян України. Серед них Аліна Слободяник і Дмитро Радченко — учні середньої школи № 4.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Хочу негайно, хочу зараз...

ТЕМА

В учорашніх випусках новин українські ЗМІ надали першість повідомленню з посиланням на україномовну «Німецьку хвилю» про те, що канцлер ФРН Ангела Меркель «наполягає на негайному наданні Грузії та Україні ПДЧ щодо членства в НАТО». Про це вона начебто заявила на прес–конференції за підсумками зустрічі з прем'єр–міністром Швеції.

Чимало агенцій помістили цю інформацію під заголовками: «Меркель наполягає на приєднанні України та Грузії до НАТО»; «Німецький канцлер твердить, що Грузію та Україну слід негайно приєднати до НАТО»; «Німеччина вже готова надати підтримку» і т. д., і т. п. Звернулася до першоджерела — «Німецької хвилі». Цитую: «Федеральний канцлер Німеччини Ангела Меркель запевняє, що євроатлантичні прагнення Києва та Тбілісі знайдуть підтримку. Про це вона заявила напередодні візиту до Естонії та Литви, які наполягають на негайному наданні України та Грузії ПДЧ щодо НАТО». «Німецька хвиля» далі цитує пані Меркель: «Стосовно членства в НАТО на саміті в Бухаресті було ухвалене принципове рішення: Грузія та Україна стануть членами НАТО. І я завжди наголошувала, що ці країни мають самі вирішувати, чи хочуть вони до альянсу».

На бухарестському саміті НАТО у квітні ФРН не підтримала заявку Грузії та України щодо приєднання до ПДЧ. Нині з прем'єром Швеції, за словами Меркель, це питання теж обговорювалося: «... Безперечно, що наступний крок — це План дій щодо членства в НАТО. Це ще не членство в НАТО, але шлях у напрямку до нього... Я маю знову звернутися до бухарестського документа. Тоді всіма державами-членами НАТО було чітко зафіксовано, що Україна та Грузія будуть членами союзу. Така була моя позиція і позиція інших країн-учасниць».

Німецькі ЗМІ інформували про візит канцлера Меркель до Швеції. Але жодне з них не дійшло висновку про негайне приєднання Грузії та України ані до ПДЧ, ані до НАТО. Так, Меркель твердить, що Україна має бути в альянсі, але щоразу підкреслює: «Тоді, як її народ цього забажає», уникаючи визначення часових рамок приєднання. Як і цього разу. Але чи повідомлила вона щось нове стосовно планів керівників нашої держави про вступ України до НАТО?

Тим часом криза на Кавказі переходить із воєнного в дипломатичний вимір. Першого вересня у Брюсселі відбудеться екстрений саміт країн ЄС. На ньому розглядатимуться питання, як підтримати демократичний уряд Грузії і які наслідки матиме криза для відносин ЄС і Росії. Розвиток подій тут залежатиме від того, чи Москва виконає положення «мирного плану з шести пунктів», зокрема вимогу вивести війська з Грузії.

Якими будуть рішення саміту — поки що важко сказати. Але передбачити можна. Бодай тому, що, приміром, глава французького МЗС Бернар Кушнер виключив можливість запровадження санкцій проти Росії. Оглядачі вважають, що вони можливі — в разі, якщо Москва й надалі ігноруватиме міжнародні зобов'язання. Зокрема, можуть бути призупинені переговори щодо нової базової угоди про співпрацю Росії та ЄС. Але більшість країн—членів ЄС усе-таки не готові здійснити щодо Росії певні радикальні кроки. А деякі фахівці, зокрема німецький експерт Геннінг Ріке в інтерв'ю радіо ББС навіть заявив, що «ні НАТО, ні ЄС не бажають бути заручниками уряду Саакашвілі». Така неоднозначна ситуація. Принаймні у країн—членів ЄС щодо конфлікту на Кавказі немає єдності. Деякі з них навіть дійшли висновку, що Росія розколола Європу.

Але поки ЄС розмірковує про можливі санкції щодо Росії, дехто їх уже запровадив проти... України. Моя приятелька — громадянка ФРН, яка займається організацією турів до Криму, повідомила, що німецький МЗС радить туристам відкласти поїздки в цей регіон у зв'язку з можливою... небезпекою. За її даними, через таку само причину відмовилися від мандрівки й деякі італійські групи...

На початку вересня у французькому Евіані плановано ще один саміт — «Україна — ЄС». Крім іншого, за заявами Президента Віктора Ющенка та глави МЗС Володимира Огризка, Україна очікує на початок переговорів зі спільнотою про безвізовий режим для наших громадян. Президент навіть висловив упевненість, що Україна «отримає той маяк», який даватиме перспективу членства в ЄС.

Чи знають наші очільники, що, навіть маючи всі необхідні документи для оформлення візи в країни ЄС, одержати її без проблем удається далеко не завжди? Тож «маяк» світить, але не всім...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Поки ЄС розмірковує про можливі санкції щодо Росії, дехто їх уже запровадив проти... України

Суддівське свавілля — реальність сьогодення в Україні

Упродовж усіх років незалежності України ми говоримо про різні гілки влади в нашій державі і про їхню відповідальність перед народом. Аналізуючи стан однієї з гілок влади, що називається судовою, можна з упевненістю сказати, що «дерево», на якому зросла ця гілка, — давно прогнило.

Усі, хто коли-небудь звертався до різних судів для встановлення справедливості і законності, переконалися, що в судовій системі процвітає корупція. Найогидніший вигляд мають люди в чорних мантіях, які від імені України творять свої темні справи, зневажаючи закони і Конституцію України. Діючи від імені України, вони перетворили суди на аукціон із продажу судових рішень, виносячи вердикт на користь того, хто більше заплатить.

Нехтуючи законами, такі судді приймають абсолютно антизаконні рішення, які стають чинними і обов'язковими для виконання на всій території України.

Таким чином, корупціонери «дерибанять» добро України, що створювалося не одним поколінням наших співвітчизників. Але хаос, який панує зараз у державі, не може тривати постійно. Обкрадений народ рано чи пізно обов'язково скаже своє вагоме слово!

Останнім часом у засобах масової інформації багато уваги приділяється темі безкарного розкрадання державного майна. Хочу навести один із таких прикладів. Йтиметься про Київський оптико-механічний технікум, державний вищий навчальний заклад I рівня акредитації, що розташований у центрі м. Києва на Печерську. Зрозуміло, чому протягом усіх років незалежності України цей навчальний заклад знаходиться під пресингом чиновників з різних структур. Мета відома — заволодіння територією та будинком навчального закладу.

Десятки разів відбувалися засідання різних судів, на яких колектив технікуму відстоював свої права на підготовку та виховання молодих спеціалістів з оптичного приладобудування для народного господарства України. Один із судів навіть розглядав питання, щоб визнати технікум банкрутом. Для того щоб «вижити», наприкінці минулого століття навчальний заклад був вимушений надати частину приміщень в оренду ЗАТ «Київ — Код».

З самого початку орендар поводився як злісний порушник угоди про оренду, а саме: постійно допускав заборгованість орендної плати, не сплачував комунальні послуги і за оренду землі. Все це змушувало керівництво технікуму подавати позовні заяви до Київського господарського суду про розірвання угоди та відшкодування заборгованості орендарем. Як правило, суди виносили рішення не на користь навчального закладу. Це свідчить про корупцію і свавілля суддів.

У квітні 2004 року рішенням Київського господарського суду (суддя Смілянець В. В.) ЗАТ «Київ — Код» визнано банкрутом. На той час заборгованість перед технікумом, а отже, перед державою, становила близько 1,5 млн. грн.

Усі, хто колись мав справу в Київському господарському суді, яку вела суддя Смілянець В. В. (дівоче прізвище Шидловська В. В.), знають її як неперевершеного майстра фальсифікації. Для досягнення власної мети усі способи добрі: часте перебування на лікарняному, особливо в дні засідання, якщо не все готове для прийняття необхідного рішення; затягування з оформленням судових рішень не впродовж п'яти днів, як це передбачено Господарським процесуальним кодексом України, а протягом кількох місяців.

Суддя Смілянець В. В. разом із ліквідатором Щербанем О. М. робили все можливе для того, щоб не визнати навчальний заклад кредитором банкрута ЗАТ «Київ —Код». Їхня мета — вкрасти частину державного майна на значну суму. Основним кредитором ЗАТ «Київ — Код» є державне підприємство «Національна атомна енергогенеруюча компанія» «Енергоатом». Розмір кредиторських вимог до ЗАТ «Київ — Код» становить близько 24 млн. грн. На це повинні звернути увагу Генеральна прокуратура, Міністерство внутрішніх справ як на злочин перед державою, який вчинили посадові особи ЗАТ «Київ — Код», вкравши кошти в особливо великих розмірах у державного підприємства.

На неодноразові звернення кредиторів до судді Смілянець В. В. про звільнення ліквідатора Щербаня О. М. (кандидатуру якого свого часу вона рекомендувала ДП НАЕК «Енергоатом» на посаду арбітражного керуючого у справі банкрутства ЗАТ «Київ — Код») суддя Смілянець В. В. наполегливо відстоювала Щербаня О. М. на цій посаді.

Відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом з моменту введення ліквідаційної процедури», ліквідатор одноособово виконує функції керівника підприємства-банкрута і веде пошук активів боржника-банкрута та їх реалізацію. Саме тому суддя намагається «втиснути» у процес ліквідації підприємства-банкрута власного ліквідатора. Реалізація майна банкрута разом із суддею дозволить діяти екстраординарно.

До розгляду справи про банкрутство ЗАТ «Київ — Код» залучалися судді Господарського суду м. Києва Балац С. В.; Копитова О. С.

Діяльність ліквідатора Щербаня О. М. не задовольняла кредиторів ЗАТ «Київ — Код», які постійно зверталися до судді Смілянець В. В. з проханням замінити його. Суддя весь час хворіла, особливо у дні призначення судових засідань у справі про банкрутство ЗАТ «Київ — Код». У вересні 2007 року суддя Смілянець В. В. усе-таки розглянула клопотання кредитора ЗАТ «Київ — Код» ДП НАЕК «Енергоатом» і винесла оригінальне рішення, зобов'язавши кредитора обґрунтувати необхідність заміни Щербаня О. М. на посаді ліквідатора ЗАТ «Київ — Код», тим самим це подовжила його повноваження на невизначений термін.

Усі, хто коли-небудь звертався до різних судів для встановлення справедливості і законності, переконалися, що в судовій системі процвітає корупція.

З вищезазначеного зрозуміло, що така поведінка судді Смілянець В. В. свідчить про переслідування власної мети.

У сучасному судочинстві України тандем «суддя—ліквідатор» є такою силою, яка може безкарно вершити темні справи, і що найгірше — від імені України. Про це свідчить звернення ліквідатора Щербаня О. М. від 22 червня 2007 року до Синельниківського міськрайонного суду Дніпропетровської області з позовом про визнання права власності на орендоване приміщення банкрутом ЗАТ «Київ — Код», що знаходиться в Печерському районі міста Києва. У цій позовній заяві не було жодного слова правди.

Проте суддя Синельниківського міськрайонного суду Дніпропетровської області Козак О. В., грубо порушуючи статтю 114 Цивільного процесуального кодексу України про виключну підсудність, тобто позови, що виникають з приводу нерухомого майна, пред'являються за місцем знаходження його, а також Закон України «Про освіту» (стаття 63), в якій йдеться про те, що майно державних закладів освіти не підлягає вилученню, приватизації або використанню не за призначенням, приймає злочинне рішення про передачу орендованих приміщень банкруту ЗАТ «Київ — Код», який не тільки не повернув технікуму значну суму боргу, а в нагороду отримав близько 700 кв. м площ навчального закладу, а згодом — продав їх за 1 млн. 700 тис. грн. дочірньому підприємству «ЛД—Україна».

Нехтуючи законами, такі судді приймають абсолютно антизаконні рішення, які стають чинними і обов'язковими для виконання на всій території України.

Отже, в ситуації з Київським оптико-механічним технікумом наявний ще один фігурант корумпованої групи — суддя Синельниківського міськрайонного суду Дніпропетровської області Козак О. В. Сподіваюся, цей службовий злочин стане предметом розгляду Генеральною прокуратурою України.

30 липня 2008 року Апеляційний суд Дніпропетровської області скасував рішення Синельниківського міськрайонного суду. Справу про повернення технікуму відчуженого майна розглядатиме за підсудністю Печерський районний суд міста Києва.

Вище викладено факти вчинення злочинних дій і офіційно названо прізвища людей, які розкрадали державне майно. Це посадові особи: суддя Господарського суду міста Києва Смілянець ВВ.; судді Балац С. В., Копитова О. С., Козак О. В. і арбітражний керуючий Щербань О. М.

Відповідно до ст. 94 Кримінально-процесуального кодексу України, заяви про злочин, опубліковані в пресі, є самостійною і самодостатньою процесуальною підставою для порушення кримінальної справи.

З огляду на викладене, вимагаю від прокуратури порушити кримінальну справу за фактом вчинення вказаними суддями і арбітражним керуючим Щербанем О. М. злочину, надавши цим діянням відповідної кваліфікації.

P. S. ***Перебуваючи на одному із заводів України, слава про трудовий колектив якого свого часу розходилася далеко за межами держави, я звернула увагу на поштову скриньку на прохідній з написом «Якби я був генеральним директором заводу...» Всі бажаючі мали можливість вносити свої пропозиції щодо покращення роботи заводу. Цікаво, а якби скриньки пропозицій були встановлені на будинку секретаріату Президента України? Я переконана, що більшість висловила б свій протест проти такої судової гілки влади. Чи не так?***

Катерина САМОЙЛИК,
секретар Комітету з питань науки і освіти.

Друкується за рахунок квоти Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти.

ЗАКОНоДАВство

Відмітка про перетин кордону проставлятиметься за бажанням

Норма: 17 квітня 2008 року Кабінет Міністрів України прийняв постанову «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 27 січня 1995 р. № 57 і від 29 грудня 1995 р. № 1074».

Що це означає? Цією постановою було внесено зміни до порядку перетину державного кордону України громадянами, іноземцями та особами без громадянства. Такий порядок встановлено відповідно до постанови КМУ «Про затвердження Правил перетинання державного кордону громадянами України» та постанови «Про Правила в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, їх виїзду з України і транзитного проїзду через її територію», до яких і були внесено зміни.

Зокрема, що стосується порядку перетину кордону громадянами України, то додано нову норму. Раніше встановлювалось, що після закінчення перевірки службовою особою КПП у поданому громадянином паспорті або іншому документі проставляється відмітка «Виїзд» («В'їзд») і паспорт або інший документ повертається громадянину. Відмітка «В'їзд» також проставляється у посвідченні особи на повернення в Україну. Відповідно до внесених змін відмітка «Виїзд» («В'їзд») в паспорті в пункті пропуску може не проставлятись або проставлятись в іншому документі за умови особистого звернення громадянина. Конкретні документи не названо. Водночас нагадаємо, що перетин громадянами України державного кордону здійснюється за документами на право виїзду з України і в'їзду в Україну, якими можуть слугувати: 1) паспорт громадянина України для виїзду за кордон (загальногромадянський закордонний паспорт); 2) дипломатичний паспорт; 3) службовий паспорт; 4) проїзний документ дитини; 5) посвідчення особи моряка; 6) посвідчення члена екіпажу. Це нововведення покликано полегшити перетин кордону. Однак механізм його реалізації як завжди буде відпрацьовуватись на практиці.

Що стосується іноземців та осіб без громадянства, то під час перетину ними кордону України здійснюється їх реєстрація. Реєстрація в пункті пропуску через державний кордон передбачає проставлення в паспортному документі відмітки «В'їзд» («Виїзд»), занесення відомостей про іноземця чи особи без громадянства і його паспортних даних до відповідного реєстру та заповнення імміграційної картки у порядку, що визначається адміністрацією Держприкордонслужби. Відповідно до змін відмітка «В'їзд» («Виїзд») може проставлятись також в імміграційній картці іноземця чи особи без громадянства або лише в такій картці. Відповідно було внесено зміни до пункту щодо дійсності відмітки. Так, відмітка про реєстрацію іноземця та особи без громадянства в його паспортному документі та/або імміграційній картці дійсна на всій території держави незалежно від місця проживання іноземця та особи без громадянства в Україні. Нагадаємо, що іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну на законній підставі, можуть тимчасово перебувати на території країни за паспортним документом, зареєстрованим у відповідному порядку. Паспортний документ подається для реєстрації в пункті пропуску через державний кордон посадовій особі Державної прикордонної служби. Іноземці та особи без громадянства можуть звільнятися від реєстрації паспортного документа на підставі відповідного міжнародного договору України на умовах взаємності.

Ці зміни внесено з метою полегшення перетину кордону громадянами України, іноземцями та особами без громадянства.

Ігор САНДУГЕЙ.

Узурпація права народу: гарант

Президентство Л.М. Кравчука, різнобачення співпраці гілок державної влади, падіння

Леонід Макарович Кравчук міг стати блискучим політично виваженим та цілеспрямованим провідником реалізації права народу на народовладдя. Він мав усі можливості для цього звершення як учасник прийняття Декларації, який 16 липня 1990 року справді проголосував **«ЗА» Декларацію про державний суверенітет України** та постанову Верховної Ради України **«Про День проголошення незалежності України»** (м. Київ, 16 липня 1990 року, 56-XII; Відомості Верховної Ради України, № 31, статті 429, 430). Оскільки прийняття Декларації та постанови відбулося в один день, то наш свободолюбивий скромний народ гостинно, по-домашньому, у своєму звичаєво-традиційному стилі відсвяткував ***16 липня як Всенародне свято України*** віками очікуваної мрії-реальності. Сталося за законами народження людини: з'являється на світ у святих муках, а урочисто відзначається на родинах, хрестинах та в іншій народній праздавній обрядності.

У переддень 16 липня 1991 року цей справжній День незалежності України весь народ ***удруге*** відзначив як уже відоме всьому світові свято — Свято незалежної України — річницю звершення її свободи. Велично демонструвалася ця перша річниця в Палаці «Україна» із урочистими виступами й вітаннями. Палац був переповнений нашими громадянами, почесними офіційними гостями з посольств та представництв різних країн світу. Брали участь в урочистостях запрошені ветерани праці, війни, інші заслужені люди тощо. Радість людей була по-справжньому гордою і величною, полюдському щирою, відкритою і з упевненою вірою в майбутнє народу — майбутнє реального народовладдя.

Умови для такого звершення були унікальні. Україна за своїми інтелектуальними і матеріальними ресурсами та виробничим потенціалом входила в десятку країн світу. Декларація України 1990 року подібно до Декларації незалежності США 1776 року (в основі якої є невідчужувані природні права людини), відкривала безмежні надії та простір для формування українського народовладдя. Тодішній Голова Верховної Ради України Л.М. Кравчук за послідовності дій міг увійти в історію України як Джордж Вашингтон, Авраам Лінкольн чи Франклін Рузвельт — видатні Президенти США — в історію своєї країни або Шарль де Голль в історію Франції, тобто як названі великі державні діячі своїх націй. Це був реальний шанс становлення Леоніда Кравчука як майбутнього Президента України, шанс очікуваного народом керівника держави в умовах історично підготовлених українських подій на шляху поступу незалежності, яка складно, але мирно об'єднала людей і врівноважувала протистояння основних політичних сил: українців компартії і Народного руху. Саме об'єднання цих українців підтвердило це об'єктивно: створилася абсолютна більшість депутатів, які разом прийняли Декларацію та Акт проголошення незалежності України; всі тодішні суспільні перетворення відбувалися без фізичного насилля чи інших потрясінь революційного вибуху з властивими йому людськими жертвами і матеріальними втратами.

Більшість виборців і депутатів тоді повірили Л.М. Кравчуку, покладаючи надії, що він буде діяти в інтересах людей з критичною оцінкою компартійного минулого, оскільки він знав ізсередини всю або майже всю внутрішню діяльність компартійної системи в нищівній боротьбі за владу. Знав, якими підпільними методами з подвійними стандартами та політично структурована і керівна партія публічно демонструвала на словах відданість народові, а всередині партії насправді її верхи здійснювали жорстоке й нищівне захоплення провідних владних постів (наприклад, брежнєвський двірцево-партійний переворот у 1964 році) з метою управління державою та доступу до безмежного владарювання над суспільством. У підсумку виявилося, що в партійних інтересах, з неконтрольованим розподілом матеріальних благ та використанням інтелекту всього народу.

Робочими буднями разом з чималою кількістю народних депутатів України я шукав будь-яких можливостей для їх єднання між собою як для прийняття Декларації та Акта незалежності, так і їхньої реалізації, щоб зменшити політичне протистояння і прискорено продовжувати реалізацію їх норм виконанням парламентом конституційної місії — розробити на їх основі ***Концепцію та проект нової Конституції України*** про народовладдя на принципах державної незалежності та ***верховенством права*** стосовно гарантій захисту прав, свобод і обов'язків людини та громадянина. Цей шлях у державотворенні лежав лише через цілеспрямовану копітку законодавчу роботу українського парламенту, контрольованого народом безпосередньо та в особі представницьких виборних органів без гегемонії політичних вождів старої чи створених партій. Умова спільна — суворе дотримання законності.

У «Голосі України» (№98) саме з цією метою ще до першої річниці Дня незалежності — 23.05.1991 року — була опублікована стаття «Конституційність дій — запорука успіху парламенту», в якій зроблено акценти на законності дій усіх гілок влади: а) *«...досконалість законотворчої роботи залежить не стільки від рівня гласності політичної боротьби, скільки від компетентності, виваженості, професіоналізму парламентаріїв»;* б) *«...там, де народні депутати працювали злагоджено, в єдиному напрямі, Україна отримала досить важливі законодавчі здобутки — Декларацію про державний суверенітет України, зміни і доповнення до Основного Закону республіки — Конституції УРСР, закони про економічну самостійність, власність, пріоритетний розвиток села, Земельний кодекс...»;* в) *«Сьогодні виборним представницьким органам Рад народних депутатів не личить сахатися від прогресивного досвіду партійної роботи... не звалювати все до однієї купи — минулі прорахунки, правопорушення і беззаконня, викликані* ***узурпацією влади»;*** г) *«...партії створені для політичної діяльності, парламентської боротьби, і* ***партійне членство не повинно стояти над законом****»;* д) *«...****будь-яка партія*** *користується або намагається користуватися вольовими організаційними методами на основі беззаперечного підпорядкування нижчих органів вищим, то всі структури, пов'язані з нею, будуть* ***в умовах володіння владою партією****, формуватися за такою ж схемою, а це неодмінно* ***призведе до унітаризму, тоталітаризму або й фашизму***».

Олександр КОЦЮБА, народний депутат України першого (дванадцятого) скликання, голова Комісії з питань законодавства і законності, член Президії Верховної Ради.

Для творчої активізації роботи парламенту та його спрямування на реалізацію Декларації у цьому ж номері «Голосу України» був опублікований проект Концепції законотворчої та контрольної діяльності Верховної Ради України. У ньому визначалися такі ***основні напрями:*** 1) Декларація про державний суверенітет України як ***правова основа*** законотворчої і контрольної діяльності системи народовладдя; 2) ***принципи*** законотворчої і контрольної діяльності; 3) удосконалення ***структури і діяльності*** Верховної Ради України; 4) ***наукове забезпечення*** законотворчої і контрольної діяльності; 5) ***співвідношення*** законодавчої, виконавчої та судової влади. У цих напрямах основне місце посідали законотворення і контроль за неухильним виконанням законів. Особлива увага приділялася законодавчій гілці влади, яка також виконувала установчі функції — право створювати органи влади чи їх структури, наприклад, інститут президентства, контрольні органи, систему судової влади тощо.

Мета діяльності партій і суть народовладдя

Після розпаду СРСР і за 18-річчя з дня прийняття Декларації громадяни України мають немістичне уявлення про наслідки діяльності партій. Темники комунобільшовицької партії відкрили факти масового фізичного знищення мільйонів людей під тавром «ворогів народу». Загалом вона понад 70 років узурпувала владу народу і держави. Сучасні партії відтворюють її початкову діяльність загостренням політичної боротьби за владу, розподіл власності, інших матеріальних і нематеріальних благ (так починали і більшовики). Громадяни поки що не зробили реальних висновків з цього небезпечного явища, бо на виборах продовжують обирати замість своїх представників народовладдя партії або їх блоки.

Діяльність партій проти народовладдя — це нищівна епідемія чи смертоносна інфекція, яка занесена в соціальний організм України. Партії вже переформатували всю роботу Верховної Ради на вигідну їм політичну боротьбу за рахунок переважно бюджетних коштів народу — податків громадян. Іншими словами, партійні парламентські фракції спритно під словесну демагогію про благо народу підмінили пряме виборче право на народовладдя через прямі вибори громадянами своїх представників у законодавчий орган влади на проведення виборів за партії, які сформувалися як бізнесові посередники між виборцями і законодавчою владою.

Якщо за компартії її члени служили вождям, які в дозованій мірі рахувалися з громадянами, щоб зберігати довір'я народу, то сьогодні ***громадяни своїм виборчим правом обслуговують*** не лише багатьох ***вождів партій***, а й ***тих, хто їх забезпечує фінансово***, щоб купувати виборче право громадянина. Сьогодні як ніколи є очевидним: ***виборче право стало основним предметом купівлі-продажу голосів через закриті партійні списки, а партії в парламенті — торговим центром*** за посади, портфелі та фінансові сфери впливу.

Партійні розцінки вартості права виборця є тимчасовими, оскільки партіям виборці потрібні лише час від часу як сезонні чи тимчасові працівники — з моменту оголошення чергових чи позачергових виборів до їх завершення. Роздрібна бізнесова ціна і партійна мета тут збігаються — це куплена вартість довіри виборця для отримання його голосу, який дає партії безперешкодне та охоронюване в парламенті право на законодавчу владу.

Далі партійні функціонери у своїх партіях (вони ж депутати за списками цих самих партій) без особливих зусиль тілесно і грошовито обставляють свої умови для переважно політичної роботи. Кожному з них — платні помічники чи помічниці за власним вибором із гарантованим стажем роботи державного службовця та зарплатою, що значно вища за прожитковий місячний мінімум громадянина-виборця, а також плюс залучення на громадських засадах необмеженої кількості таких помічників, насамперед з метою накопичення засобів для активного ведення політичної боротьби.

Про таке матеріальне і тілесне зближення інтересів та всебічне забезпечення не могли мріяти депутати найвищого рівня часів сталінщини чи Partai Genose з виборчим партійним правом адекватному режиму із зарубіжжя. Прикро бачити таке знущання над завойованим 1990 року народовладдям, безжалісно знищуваного вседозволеністю партійного (під виглядом державного) самовладдя. Наші доморощені в компартійних умовах українські президенти чомусь не накладають вето на такий розгул партій.

Усе це політичне переродження є результатом відходу президентів і всіх без винятку політичних партій від основ народовладдя, закріплених у чинній (паралізованій партіями) Декларації. Головний підсумок такої діяльності партій і президентів відображено в соціальних масштабах злиденності основної маси народу завдяки узурпованому в нього праву на здійснення громадянами свого демократично завойованого народовладдя. Щоб зрозуміти діаметрально протилежну змістовну сутність того, що нині діється в партійному депутатстві, треба порівняти реальні події нинішнього партійного парламенту з нормами Декларації про суть народовладдя.

Так, розділ другий **Декларації — «Народовладдя»** — закріпив такі норми: ***«Громадяни Республіки всіх національностей становлять народ України.***

Народ України є єдиним джерелом державної влади в Республіці.

<u>Повновладдя народу України</u> реалізується на основі <u>Конституції Республіки</u> як <u>безпосередньо</u>, так і <u>через народних депутатів</u>, обраних до Верховної і місцевих Рад Української РСР.

<u>Від імені всього народу</u> може виступати виняткова Верховна Рада Української РСР. <u>Жодна політична партія</u>, громадська організація, інше угруповання чи <u>окрема особа</u> не можуть виступати від імені всього народу України».

Тепер достатньо порівняти зміст і значення цих норм Декларації, яка ***«є основою для нової Конституції»*** (див. частину 2 заключного розділу), з нормами наявних законів про вибори, що суперечать Декларації, та ще чинні до і після прийняття нової Конституції, щоб стало зрозумілим остаточно, хто, як, за якими правами та чому внаслідок внесених на початку 2000-х років у нову Конституцію змін у виборче право, щоб здійснювати пусту політику та блокування трибуни законодавчої влади. Закцентуємо лише дві підстави.

<u>Перша.</u> Якщо народ не застосує заходів, щоб норми Декларації про народовладдя були закріплені в Конституції України ***як пряме виборче право народу***, то за наявними нині виборчими законами громадяни і далі обиратимуть не своїх представників, а партійних функціонерів для виконання ними політики своєї партії під фальшивим юридичним прикриттям (юридична фікція) — «народні депутати України».

<u>Друга.</u> Доки не буде відновлена діяльність підзвітних і підконтрольних виборцям справжніх депутатських фракцій від регіонів (областей, Києва і Севастополя), які відповідають перед громадянами за свою діяльність, доти громадяни матимуть у парламенті паразитуючу (підмінену за спиною народу) політичну систему занадто голосистих і пустих як барабан структур різнокольорових партійних фракції.

Проведене порівняння і цих підстав робить ясними та прозорими факти, як над українськими громадянами і їх прямим виборчим правом проведено лицемірний та лукавий цирково-політичний експеримент на рівні карткового шулерства, коли необізнаній в його хитросплетіннях людині показують карту однієї масті і назви, а з колоди карт сам шулер або навіть дає витягнути любителю азартних ігор іншу карту, але саме ту, яка вигідна спритному шулеру.

Хоч як парадоксально, але політичне лукавство в 1990—1993 роках розпочалося саме за участю Л.М. Кравчука, особливо після обрання його 01.12.1991 року Президентом України. Мабуть, для партійних маніпуляцій він був здібний компартійний учень і досить швидко зрозумів, що за реалізації норм народовладдя Декларації в новій Конституції України будуть стрімко втрачатися безмежне партійне панування і влада, бо за Декларацією та новою Конституцією України народ визнано єдиним джерелом державної влади і жодна політична партія не вправі виступати від його імені.

Впливові компартійні політичні діячі та Кравчук не хотіли примиритися з цим становищем і ситуацією втрати влади. Вони не могли і не вміли бути без влади, але їм на заваді стояла демократизована Верховна Рада України, яка не давала можливості задовольнити їх непомірні партійні амбіції до нестримної жадоби влади за більшовицькими партійними стандартами — ні за що не відповідати, але за будь-яку ціну володіти нею. Партійний синдром цієї хвороби агресивно діяв у тодішніх умовах і судорожно прогресував, розповсюджувався та ставав ще лукавішим у тактиці політичної боротьби — використати незрілі політичні сили (схильні до формування нових партій), колишніх тепер безвладних однодумців і застосовувати будь-які хитрощі та лицемірство заради захоплення головних державних постів.

Така тодішня політична боротьба засвідчується численними фактами. Вони відстежуються документально та завдяки аналізу найрізноманітніших політичних й інших подій. Прояв такого політичного синдрому, що перетворився на важке і фактично невиліковне політичне захворювання абсолютної більшості політичних діячів та наступних українських президентів, зберігається і в новостворених партіях. Це стало їх ахіллесовою п'ятою у створенні умов для прийняття суперечливого і недосконалого законодавства з метою протиправного привласнення народних здобутків — підприємств, установ, грошових вкладів, паїв, акцій, іншого заволодіння чужою працею, а тепер — безцінною українською землею, за яку, за Т.Г. Шевченком, людей «свої діти гірше ляха обдирають».

Очевидно, Л.М. Кравчук може пояснити виборцям у часи людської відвертості про ті найперші внутрішні процеси та їх роль в його власному політичному становленні і падінні з президентського престолу. Думаю, що це в його поведінці не головне, але про це треба сказати заради того, щоб стало зрозуміло: особистісні вади партійного вишколу щодо нестримного заволодіння владою і зловживання нею за відсутності юридичної відповідальності завжди призводять до тяжких наслідків, а в тій ситуації — до першого руйнівного гарантованого Президентом України удару по народовладдю в результаті проведення антиконституційної політично тупикової операції незаконного припинення повноважень Верховної Ради України, а з нею і всього процесу становлення та розвитку, започаткованого Декларацією народовладдя.

Антиконституційний погром та зрив розвитку народовладдя тодішньою президентською владою давався з труднощами. З офіційних документів і парламентських стенограм ми бачимо, що Л.М. Кравчук діяв підступно і незаконно, як попередньо із забороною компартії, в якій більшість — патріотичні громадяни. Так само незаконно він робив і з депутатським корпусом, і це не могло принести успіху. Ситуація ускладнювалася процесами безграмотної популістської перебудови економіки та погіршення умов життя у країні. Л.М. Кравчук, як Президент України, чинив зло і далі — у ***другій половині 1993 року в період готовності прийняття нової Конституції України, розробленої на базі Декларації та всенародно обговореної в усіх регіонах України***, він разом із І.С. Плющем довів народних депутатів до згубного для народовладдя і незаконного рішення про припинення парламентських і депутатських повноважень.

Такі дії повністю суперечили волевиявленню народу та чинній тоді із внесеними на основі Декларації змінами та доповненнями Конституції України 1978 року. З політичної точки зору цих керівників держави, вони провели звичну для них з компартійних часів операцію з ліквідації тих, хто, на їхню думку, виконав з народом свою головну місію — виборов незалежність України, — і тепер уже була відкрита можливість рулювати цим лукавим двом вождям. На цьому шляху їм заважала Верховна Рада і народні депутати України дванадцятого (першого) скликання, які загалом самовіддано здійснили в тих умовах складний процес становлення незалежності України, прийняли і проголосили Декларацію, Акт проголошення незалежності України, прийняли Концепцію нової Конституції, розробили про-

Партії вже переформатували всю роботу Верховної Ради на вигідну їм політичну боротьбу

незаконності першого розпуску парламенту

ект цієї Конституції України і винесли на всенародне обговорення та узагальнили його результати.

З висоти історичного значення верховенства права та глибини змісту цих справді епохальних для України документів їх треба було об'єднувати в єдине ціле, і думалося, що Президент України буде саме цією об'єднавчою силою з місією єднання всіх громадян для згуртування всього народу України незалежно від специфіки регіонів. Президент тоді мав усі умови для налагодження повної взаємодії між гілками державної влади — від законодавчої до судової і навпаки, «оскільки в розробленому проекті Конституції була створена система розумних противаг їх діяльності.

Час не лише показав, але й розкрив приховану внутрішню суперечність у діях Л.М. Кравчука від початку процесу протиставлення між Декларацією та Актом проголошення незалежності України (ця політично злоякісна пухлина вносила реальний розкол між людьми) до сьогоднішніх часів. Кравчук і тоді, і тепер віддає пріоритет останньому з цих документів. Цей факт став очевидним за формою та змістом. Як герб країни чи гербова печатка на важливому документі про достовірність держави чи особи, точно так про це свідчить меморіальна дошка на фасадному боці будови Верховної Ради, яка урочисто закріплена за участю І.С. Плюща, про Акт проголошення незалежності України, а в темниках архівів парламенту лежать Декларація про державний суверенітет України і скасована постанова про День незалежності України від 16 липня 1990 року. Насправді це історичні документи єднання, а не роз'єднання народу України.

Ця політична акція є дією під впливом лукавого і не має нічого спільного з верховенством права, з єдністю права і закону та єднанням усіх громадян України. На превеликий жаль, нині вже стає генієм темної та злої спадкоємності в українському президентстві інстинкт передачі з президентських рук в руки естафети боротьби за одноосібну владу в Україні. Знову розкриваються очевидні факти: 1) ні Кравчук, ні Кучма, ні претендент у Президенти Плющ ніколи не шанували і не поважали Декларації; 2) саме за їх часів Декларація була виключена з преамбули нової Конституції України і це потім скріпив своїм підписом Кучма щодо Основного Закону України без зазначення Декларації; 3) на 10-річний ювілей з Дня прийняття Декларації і справжнього Дня незалежності він, хоча і видав указ про його відзначення, але офіційне видання без посилання на кількість примірників (кишеньковий варіант) Декларації здійснила Асоціація народних депутатів України із сумним портретом І.С. Плюща з викарбованою нижче назвою «Наріжний камінь демократії». Не дивно, що громадяни з іронією запитують: «Плющ чи Декларація є наріжним каменем» демократії», хоча тут не до гумору навіть українцям як визнаним у світі жартівникам.

Безпосередній вплив Л.М. Кравчука на невиконання Декларації він особисто підтвердив на прямій телепередачі, публічно визнавши факт незаконного дострокового розпуску Верховної Ради України, а відповідно і незаконного припинення роботи над реалізацією Декларації. З позиції верховенства права та Конституції України це була і фактична, і юридична розправа над депутатами та законодавчою владою, яка обмежувала президентські дії одноосібної ейфорії. Це у цивілізованому світі — цинічно непрезидентські дії, аморальні з громадянської точки зору та антиконституційні за юридичною суттю, які потребують професійно виваженої юридичної кваліфікації. Тут гарант гарантував беззаконня.

«Перший» Президент України — «гарант» тоді чинної Конституції України, голова і співголова розробленого Конституційною комісією Верховної Ради України та схваленого всенародним обговоренням проекту майбутньої нової Конституції України не зробив жодного кроку на захист або розвиток Декларації *(навіть на телепередачі Савіка Шустера у дебатах з визначення великих українців Л.М. Кравчук весною 2008 року однозначно висловився, що цей документ у його розумінні — всього-на-всього не більше, ніж декларація)*.

Ось нам, громадянам України, розкрито рівень політичного мислення. Не можна сказати класичного, але запитання: чи не є воно співзвучним рівню образів літературних героїв — українського Стецька чи російського Митрофанушки. Я було подумав, що Кравчук невдало пожартував. Але раптом закралася й інша думка, що і в ті часи, і тепер пропагується підступне лукавство, бо невже цей його вислів не розкриває внутрішній світ політика Л.М. Кравчука, який не уявляв і не мав бачення, а яке ж правове значення в США відіграла їх декларація для їх конституції та яке значення наша Декларація мала відіграти для Конституції України? Невже один із колишніх вождів компартійного олімпу настільки почувався «першим», що навіть на підсвідомому рівні не сприймав народовладдя, яке публічно перед усім світом закріплено в українській Декларації? Не віриться!

Правда, можна вести диспут, що Л.М. Кравчук уже в зародку її реалізації почав створювати психологічний тиск на незрілі політичні сили, щоб чинився політичний наступ на тодішній депутатський корпус. Заперечити цей факт неможливо, бо справді він був шалений і здійснювався за допомогою найрізноманітніших методів: публікацій, виступів у сесійній залі, на вулицях та інших публічних місцях аж до індивідуальних погроз.

Слід віддати належне, що не раз талановитий від природи І.С. Плющ в сесійній залі публічно заперечував Л.М. Кравчуку, але з часом чомусь прийняв до виконання голосування про дострокове припинення повноважень народних депутатів України та Верховної Ради України дванадцятого (першого) скликання з метою організації нових виборів. Ставало очевидно, що і між керівниками держави, і в них з керівниками областей була знайдена спільна мова про припинення повноважень.

З демократично налаштованими та активними народними депутатами у тій ситуації проводилася роз'яснювальна робота і коментувалася стаття 79 тодішньої Конституції України, яка закріпила норму: ***«Строк повноваження Рад народних депутатів — п'ять років»***. Це означало, що для припинення повноважень необхідно скасувати та змінити цю й інші статті Конституції України голосуванням у 300 голосів народних депутатів плюс один голос, тобто набрати не менш як 301 голос. Здійснена робота дала необхідні результати, бо голосування не набрало конституційної більшості.

Л.М. Кравчук та І.С. Плющ справді не отримали конституційної більшості голосів, та все ж без сорому перед виборцями, без юридичних мотивів пішли на актиконституційний достроковий розпуск Верховної Ради України через власну політичну сліпоту та амбітні інтереси й можливість списати всі свої та інші прорахунки на парламент, який не завершив формування державних структур та системи органів народовладдя. Саме з тих часів і розпочався політичний хаос у демократизації України і словоблуддя про масову та публічну любов до народу — політичне прикриття боротьби з народовладдям.

Реалізація Декларації парламентом першого (дванадцятого) скликання і протидія першого гаранта Конституції

Розкриття проблеми непросте, але необхідне і перспективне для становлення і розвитку безпосереднього та конституційного народовладдя, особливо в умовах конституційної реформи. З аналізу документів, названих наукових обґрунтувань, висновків вчених і практиків та авторів, які підготували «Коментар до Конституції України» (Київ. 1996. — С. 376) є вагомі підстави зробити глибоко позитивний висновок, що Декларація мала визначальне значення для нового Основного Закону України. Характерно, що навіть після того, як при другому гарантові Конституції в 1995 році було змінено всупереч Декларації форму парламентського на президентське правління і Декларація в 1996 році була викреслена з преамбули нової Конституції, автори названої праці дали об'єктивний висновок про значення і роль Декларації для створення нової Конституції України.

У вступі до нього В.Ф. Опришко мотивовано зазначив, що нова Конституція України стала такою ***«після прийняття Верховною Радою України 16 липня 1990 року Декларації про державний суверенітет України та схвалення 24 серпня 1991 року Акта проголошення незалежності України»***. Далі автор справедливо відзначив, що робота над проектом нової Конституції, яку успішно проводила Верховна Рада першого (дванадцятого) скликання, розпочалася ***«одразу після проголошення Декларації...»***.

Ми коротко відтворюємо хронологію тодішніх (при Кравчукові) подій. Уже 24 жовтня 1990 року парламент прийняв закон України про зміни і доповнення до Конституції України 1978 року, яким ***скасував статтю 6 Основного Закону про керівну роль Комуністичної партії Союзу РСР***, а в частині 2 статті 7 закріпив норму: ***«Не допускається створення і діяльність партій, інших громадських організацій і рухів, що ставлять за мету зміну шляхом насильства конституційного ладу і в будь-якій протизаконній формі територіальної цілісності держави, а також підрив її безпеки, розпалювання національної і релігійної ворожнечі»***. Цього ж числа прийнята постанова «Про Комісію по розробці нової Конституції Української РСР», а Президії Верховної Ради України доручено внести на розгляд сесії у грудні 1990 року ***Концепцію*** нової Конституції України.

1 листопада 1990 року на першому засіданні Комісії з розробки нової Конституції була одностайна домовленість, що новий Основний Закон України закріпить: основні положення Декларації на конституційному рівні і це стане фундаментом розбудови суверенної правової держави; майбутній державний устрій України; її назву; виборчу, економічну та політичну системи; громадянство і правове становище людини; національну і державну символіки; адміністративно-територіальний устрій; строки підготовки Концепції нової Конституції України.

4 грудня 1990 року на черговому засіданні Конституційної комісії Верховної Ради було розглянуто перший проект Концепції нової Конституції, який розробила робоча група Конституційної комісії. Автори книжки підтверджують: ***«Відповідно до Концепції Конституція мала ґрунтуватися на Декларації про державний суверенітет України, розвивати і конкретизувати її положення. Україна, зокрема, визначалася як суверенна держава, суть якої — становлення влади народу. Повновладдя народу мало здійснюватися на основі Конституції як безпосередньо, так і через депутатів, обраних до Верховної Ради України, а також через Ради місцевого самоврядування»*** (там само, с. 4).

У лютому 1991 року обговорення проекту Концепції нової Конституції відбувалося з урахуванням зауважень і пропозицій, що були висловлені депутатами, членами робочої групи та науковцями. Голова Конституційної комісії Л.М. Кравчук почав заполітизовувати ситуацію, посилаючись на складну політичну ситуацію в СРСР, появу нових партій, активізацію роботи над Союзним договором, прийняття закону про відновлення Кримської АРСР, що вимагало стимулювання прийняття нової Конституції. Проте ***«будь-яка поспішність, на думку Л. Кравчука, була б недоречною»*** (там само, с. 5). У відповідь, як слушно зазначено у книжці, ***«багато народних депутатів, які виступили на засіданні, не погодилися з такою оцінкою ситуації і закликали прискорити роботу над проектом Конституції та її прийняттям»*** (с. 5—6). Особисто я запропонував обрати співголовою Конституційної комісії І.С. Плюща, щоб прискорити роботу і певною мірою нейтралізувати Л.М. Кравчука в політизації ситуації та затягуванні розробки проекту Конституції. Пропозиція була прийнята.

18 березня 1991 року з метою апробації розробленого проекту Концепції нової Конституції та широкого її обговорення Президія Верховної Ради прийняла постанову «Про проведення республіканської конференції на тему «Концепція і принципи нової Конституції Української РСР», яка відбулася 18—20 квітня 1991 року в сесійній залі парламенту. Учасники конференції внесли ряд цікавих, слушних і конкретних пропозицій стосовно реалізації положень Декларації на конституційному рівні. Щодо Л.М. Кравчука, то він відкрив конференцію, але залишив її вже в першій половині дня.

22 травня 1991 року Верховна Рада на пленарному засіданні розглянула проект Концепції нової Конституції, врахувала висновки учасників вищеназваної конференції, пропозиції і зауваження народних депутатів унаслідок проведеного обговорення і доручила Конституційній комісії завершити доопрацювання та внести остаточний варіант Концепції для прийняття парламентом. Її схвалення відбулося 19 червня 1991 року. У Концепції визначалося ***шість загальнометодологічних принципів***, перший з яких — ***«нова Конституція повинна ґрунтуватися на Декларації про державний суверенітет України, закріпити, розвинути і конкретизувати її положення»*** (с. 6).

1 липня 1992 року (коли Л.М. Кравчук був уже Президентом України) парламент розглянув проект нової Конституції України, який отримав позитивне схвалення. Була прийнята постанова опублікувати проект і винести його на всенародне обговорення, в якому брали участь народні депутати, вчені, представники ЗМІ та всі бажаючі громадяни. Я був у трудових колективах підприємств, на зборах сільськогосподарських колективів, сходках жителів сіл та інших населених пунктів, серед працівників засобів масової інформації, вчених тощо і жодного разу не чув, щоб громадяни вносили пропозиції про недооцінку або виключення положень чи вилучення Декларації з преамбули проекту нової Конституції України, навпаки, реалізація Декларації всіляко підтримувалася.

Як член Конституційної комісії, я не чув на її засіданнях і не знайшов пропозицій про виключення Декларації з преамбули проекту Конституції. Вважаю, що вони з'явилися в період роботи робочої групи, бо на засіданнях Конституційної комісії 17 березня, 3 і 17 травня 1993 року це питання не обговорювали. Раптом у доопрацьованому проекті нової Конституції для винесення на обговорення Верховної Ради я виявив, що з преамбули зникло посилання на Декларацію. Події з цих питань розвивалися так.

24 вересня 1993 року на восьмій сесії Верховної Ради України І.С. Плющ як співголова Конституційної комісії доповідав, що у всенародному обговоренні проекту нової Конституції України взяли участь понад 180 тисяч громадян, отримано рішення 20 обласних, 114 міських, районних селищних і сільських Рад народних депутатів, 118 об'єднань громадян і майже 3 тисячі протоколів зборів трудових колективів. Загалом висловлено понад 47 тисяч пропозицій і зауважень, які опрацьовані Конституційною комісією. І.С. Плющ під час доповіді і відповідей на запитання депутатів ніде не зробив найменшого натяку про будь-які підстави виключення Декларації з преамбули проекту Конституції чи відхилення її положень і норм.

Тому в сесійній залі я поставив запитання доповідачу, як з преамбули проекту нової Конституції зникло посилання на Декларацію? Навожу дослівні відповіді Івана Степановича Плюща: ***«Хочу сказати — визнаю свій недолік, бо не вгледів те, що ви угледіли. Це я кажу членам робочої групи. Звичайно, посилання повинно бути»***. І доповідач далі уточнив свою позицію: ***«Визнаю цю помилку і вважаю, що основним документом для подальшої розбудови нашої держави є Декларація про державний суверенітет України»*** (Восьма сесія Верховної Ради України дванадцятого скликання. Бюлетень №7, с. 86—87).

Людська відвертість і подальші дії І.С. Плюща у сполученні з лукавством Л.М. Кравчука

Немає сумніву, що І.С. Плющ був по-людськи щирий у наведеній вище відповіді, бо справді ніде не заперечувалася Декларація як основа для нової Конституції України. Тоді кому були потрібні маніпуляції зі зміною Дня проголошення незалежності України, закулісна гра в робочій групі з викреслюванням Декларації з преамбули проекту нової Конституції? Робоча група прямо підпорядковувалася співголовам Конституційної комісії — Л.М. Кравчуку та І.С. Плющу. З ними погоджувалися всі важливі питання доопрацювання проекту та остаточні важливі правки тексту.

Думаю, що відповідь, безперечно, може уточнюватися за ясністю в технологічних аспектах. А з достовірністю вона вже була однозначна. Ще 17 червня 1993 року парламент прийняв і Плющ підписав постанову ***«Про проведення всеукраїнського референдуму щодо довір'я (недовір'я) Президенту, Верховній Раді України»*** (№3283-ХІІ) і, на моє власне переконання, Л.М. Кравчук не сумнівався, що саме йому висловлять довіру, а це потребує посилення одноосібної влади, вибудовування президентських структур влади і розчистки шляху для цих перетворень, що аж ніяк не збігалося з планами і перспективами президентського державного бачення влади за системою Декларації про народовладдя.

24 вересня 1993 року Л.М. Кравчук з радістю (треба було його знати і бачити в ті часи) підписує Закон України ***«Про дострокові вибори Верховної Ради України і Президента України»***, який є неконституційним через його прийняття простою більшістю голосів і без зміни чинної тоді Конституції України (стаття 79), процедури обговорення та голосування тощо.

Скасована постанова Верховної Ради України від 17.06.93 року хоча і проіснували три місяці і сім днів, але зафіксувала ще один майже історичний момент. В її першій частині зазначено, що парламент урахував ***«соціально-політичну ситуацію, що склалася в Донбасі та інших регіонах України»***. Там, як і в інших регіонах, справді була складна ситуація, але чомусь «інші» залишилися не названими й безіменними, а шахтоуправління імені Засядька під керівництвом Юхима Звягільського розпочало страйк, шахтарі прибули до столиці України. Це і стало підставою назвати ситуацію «соціально-політичною» та призначити політичного початківця в. о. Прем'єр-міністра України без будь-якого досвіду роботи на такому рівні та програми дій уряду. Чи не нагадує це випадок з В.І. Шишкіним та його призначенням на посаду Генерального прокурора України за послугу Л.М. Кравчуку із проектом закону про Президента? І чи не є це тою політикою, яка започаткована «першим» і розрослась до сучасного її рівня? Думаю, що після такого законотворення робота парламенту вже рухалася за інерцією.

«Перший» із Плющем її добили політично надуманим Законом «Про назву, структуру і кількісний склад нового парламенту України», підписаним гарантом Л.М. Кравчуком 7 жовтня 1993 року. Навіть після цього, 8 жовтня 1993 року, Верховна Рада розглянула заходи із всенародного обговорення проекту Конституції, прийняла постанову, згідно з якою проект нової Конституції України мав бути доопрацьований за всіма підсумками та висновками всенародного обговорення, і цей варіант мав розглядатися 25 жовтня 1993 року на сесії

Проте станом на цю дату Конституційна комісія лише доопрацювала проект нової Конституції України, і його остаточний варіант був запропонований для обговорення на сесії Верховної Ради України. Але ця подія не відбулася. Л.М. Кравчук теж пішов у президентське небуття, а започаткована політична спрямованість на особисту владу за рахунок народовладдя отримала буйний розвиток, корупцію і небачений спад економіки та жорстоку політичну боротьбу за владу, яка потребує додаткового аналізу та висновків.

Олександр КОЦЮБА.

Кому були потрібні маніпуляції зі зміною Дня проголошення незалежності України?

ГОЛОС УКРАЇНИ № 161 (4411)
СЕРЕДА, 27 СЕРПНЯ 2008

Головний санітарний лікар Алушти Юрій Дорофєєв на засіданні виконавчого комітету міської ради заявив, що факт застосування формаліну для виготовлення шаурми в Алушті не підтверджений

На Луганщині внаслідок пожежі на території природного заповідника «Стрілецький степ» знищено 250 гектарів заповідного степу та 50 га сухої трави на прилеглій території, *повідомила прес-служба МНС*

ДОСВІД

Душа «Маминого хліба»

Якщо у когось є сумнів щодо того, чи є у хліба душа, нехай хоч раз у житті розламає навпіл ще гарячий, зі скоринкою буханець, замішений маминими руками, випечений у бабусиній печі. А от у «Маминого хліба» є не тільки душа, а ще й серце і розум. Для того, щоб переконатись, треба побувати на цьому підприємстві у Красилові, що на Хмельниччині, й хоч трішки зазирнути в його історію.

Пекти хліб Олена і Олег Білявці, а також їхні батьки та найближчі родичі почали десять років тому. Тоді ця справа не мала надто привабливий вигляд у бізнесовому плані, а більшість підприємців-початківців шукали свою стежину в торгівлі. Для Олега зустріч із хлібопекарями стала справді доленосною. Він так загорівся цієї справою, що після кількох розмов та відвідин невеличких пекарень вже готовий був власноруч замісити та спекти перший буханець.

До роботи миттю була залучена не тільки дружина, а майже вся родина. А далі все точнісінько так, як у випіканні хліба: ідейна закваска забродила, визріла і на ній «виросла» перша невеличка пекарня. Вона була першою не тільки для їхньої родини, а й першою приватною пекарнею в області. Тому і всі сходинки нелегкого хлібного бізнесу їй доводилось долати вперше.

Окрім ідей, Олегу довелось розробляти ще й рецепти свого хліба. Коли сто перших буханок було зроблено вручну і закладено в піч, здавалось, треба чекати цілу вічність, поки вона їх зарум'янить. Хліб мав перевершити всі сподівання. Але...

Із печі вийшли твердуваті, не дуже привабливі зовні, глевкі буханці. Не тільки автор проекту, а й вся родина жувала їх довго і ретельно. Решту посушили на сухарі.

Тепер для «Маминого хліба» вся ця історія — лише мила, жартівлива згадка з минулого. Бо замість перших чотирьох пекарів — колектив у добру сотню людей. Замість пристосованого приміщення у колишньому дитячому садку — два цехи і новозбудоване просторе приміщення, обладнане найкращими технологічними лініями для пекарень. Замість отих ста буханців — десятки сортів булок, кондитерських виробів і десять тисяч буханок різного хліба щодоби. «Маминим хлібом» тепер щодня смакує не тільки Хмельницька, а й сусідні області.

Взагалі, щоб відчути справжній смак цих продуктів, варто зрозуміти ідею підприємства. В її основі ніколи не був такий собі хлібний монополіст, що годує хлібом всіх і вся. Навпаки, продукція від «Маминого хліба» — це щось рідне, по-домашньому смачне, всім знайоме і водночас унікальне. Це хліб, в якому відчувається тепло рук і щирість душі. Недаремно у назву торгової марки винесено саме такі слова. Їх так довго шукали, і кожен казав: «Треба, щоб було щось таке, як у мами. Знаєте, як мама пече хліб. Як у дитинстві пахло хлібом». Ось так і вийшов «Мамин хліб».

Принцип унікального домашнього хліба на підприємстві став основним. У тому, що не помилились, переконались, коли обсяги виробництва зросли в буквальному розумінні у сотні й тисячі разів. І ще тоді, коли побачили, як конкуренти безсоромно копіюють не тільки рецепти, а навіть і форму красилівського хліба. Коли Олег Білявець власноруч випік великий круглий «Домашній» хліб, точнісінько такий, як давні сільські господині виставляли на своєму черені, він зрозумів, що потрапив у саму точку. Такий хліб не можна не купити. І яким же було здивування, коли у «Домашнього» почали дуже швидко з'являтись двійники.

Звичайно, можна було у судах доводити своє авторське право, але Білявці пішли іншим шляхом. Вони взяли і... придумали ще з десяток інших, не менш цікавих новинок. Ну чи багато ви знайдете пекарів, котрі вміють пекти хліб із... картопляного борошна та ще й із солодами різних видів, і з кукурудзяною патокою, і з кмином... Засмакувало? Тоді обов'язково спробуйте хліб «Кладинець». Або підсмажте вранішній тост із хлібом «Зернятко», в якому і ізюм, і соняшник, і кунжут, ще й мускатний горіх.

У пекарні не роблять таємниці із своїх рецептів. Переконані, їх може скопіювати будь-хто, а от спекти справжній хліб дано аж ніяк не кожному. Тому навіть і свої технологічні секрети на «Маминому хлібі» не приховують.

Який же може бути секрет із того, що вони майже рік готували проект для свого нового цеху, в якому зібрали краще хлібопекарське обладнання. Чи в тому, що запросили із Німеччини технолога із тридцятирічним стажем, щоб навчив робити справжній хліб. Чи ще в тому, що беруть у виробництво борошно тільки з найвищими характеристиками. Тут знають одне старовинне правило: добре борошно вміє пекти хліб саме, для нього не потрібні ні харчові добавки, ні смакові підсилювачі, ні додаткові розпушувачі. Мають добре борошно — тому і використовують тільки традиційну технологію випікання хліба на дріжджах.

Але й це ще не найбільший секрет. Найголовніший — руки пекаря. Його душа і серце. Його вміння відчути тісто, той момент, коли все готово. Стоятимуть такі майстри біля печі — буде хліб. З Олегом та Оленою, які уособлюють в собі не тільки засновників, керівників, технологів, головних виробничників, а й мозковий центр, серце і душу підприємства, можна годинами говорити про хліб. А ще довше — про проблеми галузі. Адже вона стала заручником дешевого соціального хліба, якого в природі не буває.

Бажання втримати ціни на найголовніший для тисяч українців продукт штучними методами призводить лише до того, що хлібопекарство заганяється в глухий кут фінансових проблем. Олег загинає пальці: «Вартість бензину зростає швидше за дріжджі, електроенергія дорожчає, міндобрива перескочили сім тисяч гривень за тонну (уявити навіть страшно!), будматеріали, транспорт, сировина...» . Пальців на руках не вистачає. А при цьому ціна буханця повинна залишатись незмінною?

Про обмеження рентабельності виробництва у шість відсотків і говорити не доводиться. Як можна при цьому розвиватись, будуватись, давати новий асортимент, збільшувати обсяги?

Рівень заробітної плати — це взагалі окрема і болюча тема. Потрібні роки і терпіння, поки виплекаєш справжнього майстра. А чим його потім втримаєш, як не хорошою зарплатнею. Тільки де ж її взяти за таких обмежень?

Хоч би якими енергійними та креативними були керівники, який би потужний потенціал був закладений у нове підприємство, їм все одно не вистачить сил, щоб на своїх плечах витягувати проблему загальнодержавного масштабу.

Чи є вихід? Він здається таким простим і очевидним: хліб повинен коштувати рівно стільки, скільки він коштує. А при цьому кожен із нас мусив би отримувати стільки, щоб ніколи не економити на буханцеві доброго хліба.

На «Маминому хлібі» вірять, що такий баланс обов'язково буде знайдено. Бо якщо не віриш, що твій хліб добре вистоїться, гарно підійде і рум'яно запечеться, то для чого і тісто місити?

Ірина КОЗАК.

На знімку: хліб у пекарні печуть цілодобово. Щоб о четвертій ранку він вирушив до магазинів, розпочинати треба вже по обіді.

Фото автора.

РЕАЛІЇ

За крок

Селяни погрожують лягти під бульдозери, щоб не допустити відкриття кар'єру поблизу їх населеного пункту

Місця біля села Недайвода Дніпропетровської області, визначені під будівництво гранітного кар'єру, справді казкові. Куди не кинь оком — відкриваються пейзажі, гідні пензля найвимогливіших живописців: річка Інгулець, скелясті береги, дерева, що вигадливо чіпляються коріннями за породу, що виходить просто на поверхню, запашні трави, серед яких чимало червонокнижних. Споглядаючи ці красиві місця, забуваєш, що Кривій Ріг — ось він, за якихось декілька хвилин поїздки на машині. Для городян, де промислових підприємств надлишок, тутешні території давно стали зоною відпочинку. Можна позасмагати біля річки, скупатися, відпочити з сім'єю. А кому пощастило отримати в цих місцях дачну ділянку, тільки позаздриш. Тут розташувалися одразу п'ять дачних товариств.

Окрім казкових для відпочинку ландшафтів, природа обдарувала ці місця ще одним багатством, що, хоч як парадоксально це звучить, імовірно, стане для неї згубним. Значні родовища чорного граніту, що залягають тут, технічно можна добувати відкритим способом. Навіть уявити собі важко, що за планом в усю цю пишноту незабаром має вписатися кар'єр, і прилеглі сільські й дачні будівлі почнуть здригатися від вибухів. Тим часом замовник — ТОВ «Граніт Групп» — уже одержав попереднє погодження на земельну ділянку в 120 гектарів під об'єкт. Підприємці змогли залучити на свій бік більшість депутатів Недайводської сільради й, хоч як дивно, — частину місцевих жителів, зацікавивши їх обіцянками благоустроїти село і створити для жителів нові робочі місця. Організатори кар'єру знайшли підтримку в багатьох районних і обласних офіційних кабінетах. Проте небезпека мешкати по сусідству з ним підігріла політичну активність і патріотизм іншої частини місцевих жителів. Сказати, що ситуація розігрілася — не сказати нічого: вона загострилася до краю. Протиборчі сторони створюють ініціативні групи й із завидною регулярністю скликають сходки. Протистояння триває за всіма правилами великої політики, із залученням регіональних засобів масової інформації та елементами піару. Заклики за підписом «Патріоти України» можна зустріти на стовпах, автобусних зупинках. Там перераховується весь негатив для жителів від спорудження кар'єру. У переліку — знищення річки, вимирання навколишніх сіл, сплеск онкологічних, серцево-судинних захворювань. До того ж застереження вивішуються і в прозі, і у віршованій формі. Ось один із уривків написаної на злобу дня поезії:

«Наш край, прекрасний і багатий,
Наш заповідний рідний край!
Це наш народ, наша нація,
Вкраїну-матінку спасай!
Прокинься, народе мій, проснись!
Ми ж Україну вже проспали,
Куди не глянеш, навкруги —
Одні руїни вже зостались.
Кар'єри, шахти, хімзаводи,
Живемо, наче на Луні.
Від української природи
Залишим кратери одні!
Земелька стогне — вся у ранах,
Народ заляканий мовчить.
І на ізритому Кривбасі
Страшенну яму хочуть рить...».

Забігаючи наперед, скажемо, що поетичні рядки — творчість Анатолія Кривенка. З городу місцевого пенсіонера добре видно місце майбутнього кар'єру. Він зізнається, що раніше віршів ніколи не писав, але, довідавшись про плани будівництва, не зміг промовчати. Щоправда, така агітація, розвішана в людних місцях, довго не зберігається. Супротивники кар'єру стверджують, що їх зривають прихильники спорудження об'єкта.

Пенсіонерку Раїсу Борець автор цього матеріалу зустрів на краю села, де вона, випасаючи з онукою громадських корів, доїла свою Ласуню. Якщо кар'єр запрацює, її будинок опиниться недалеко. Тому жінка категорично проти його спорудження. «Будував наші будиночки в селі радгосп, — розповідає вона про свої побоювання, — цементу клали мало — пропивали. Моєму будинку вже років сорок, стоїть на піску. Він і так тріскається-

Що ближче будинок до майбутнього кар'єру, то агресивніше його господарі виступають проти

Течи, зернова річко

Українці споконвіку сповідували золоте правило: не те зерно, що в полі, а те, що в коморі. Хоч би який щедрий був урожай (ось як і нинішнього року), але доки не опиниться він у засіках, нічого хвалитися.

У Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині, в області і поза нею добротних «комор» останніми десятиліттями бракувало. Хлібоприймальні пункти та підприємства, звісно, діяли, але нерідко хлібороб, натрудившись за рік на зерновому лані, з гіркотою в серці віддавав переробникам (часто за копійки!) своє найбільше багатство. За зберігання чи досушування тим часом треба було добряче викластися. Зі вступом до СОТ та підвищенням вимог до якості продукції подільський хлібороб просто опинявся за «огорожею» світового ринку.

Ситуацію в регіоні взялася змінити відома компанія «Нібулон». Коли нинішньої весни її генеральний директор Герой України Олексій Вадатурський заявив, що вже до цьогорічних жнив «Нібулон» збудує сучасний європейський елеватор, де одночасно можна буде зберігати 66 тисяч тонн зерна, багато хто не вірив. Підняти таку будову вартістю до 70 мільйонів гривень за якихось три місяці?! Облиште казки та й годі! Однак 11 липня перше зерно було засипано в новенькі сховища. Їх потужність із приймання паралельно двох культур — до шести тисяч тонн на добу з великовантажних автомобілів, також можна за добу сушити дві тисячі тонн зерна двох різних зернових культур одночасно, а ріпаку — до 700 тонн на добу. Елеватор назвали «Смотрич» — як колись подоляни нарекли свою улюблену річку. Є тут на що подивитися. Ця зернова річка «Нібулону» під Кам'янцем — сучасне автоматизоване підприємство, оснащене новітнім високопродуктивним обладнанням відомих американських, датських, шведських, німецьких, російських, японських, а також вітчизняних фірм. Оскільки «Нібулон» уже має типові елеватори в багатьох областях України, то з кожною своєю новобудовою він дедалі вдосконалюється, як запевняє Олексій Вадатурський. «Смотрич» увібрав у себе весь попередній досвід компанії. На його спорудженні працювали 1500 робітників 78 підрядних організацій з різних регіонів України. Більшість із них вже аси елеваторного будівництва. Проте ніхто не сподівався, що ділянку доведеться ретельно зачищати від присипаного сміттєзвалища, старих складів отрутохімікатів. Люди не спасували. Навіть перед форсмажорними обставинами: в землі було виявлено боєприпаси часів Великої Вітчизняної війни — 71 бронебійний 122-міліметровий артснаряд і чотири 76-міліметрові. Довелося викликати емчеесників, вивозити знаряддя смерті, щоб натомість прийшли атрибути життя, якими повсякчас є хліб та зерно.

— Будівництво елеватора «Смотрич» дає змогу наблизити послуги компанії «Нібулон» до сільгосптоваровиробників області, — сказав на врочистій церемонії відкриття заступник голови облдержадміністрації Володимир Кирилюк. — Це велике досягнення, що в регіон прийшла потужна компанія, яка працює на товаровиробника, спільно з ним, на хороших партнерських умовах. Ми пишаємося, що на Хмельниччині вона задаватиме тон в аграрному секторі.

— «Нібулон» вигідно вирізняється серед інших високою технологічністю, найсучаснішим обладнанням, і, головне, чесністю у взаємостосунках із товаровиробниками, — зауважив голова Державної інспекції з контролю якості сільськогосподарської продукції Василь Мельник. — Я впевнений, що подоляни отримали хорошого висококласного партнера, який змінить цей край.

— Відкриття «Смотрича» стало визначною подією для хліборобів і справжнім святом для жителів села Кам'янка, — додає очільник райдержадміністрації Ростислав Ярема, який вручив акт державної прийомки новозбудованого елеватора Герою України Олексію Вадатурському. — Територію загальною площею 6,7 гектара просто-таки блискавично рекультивовано, впорядковано, елеватор є зразком сучасного екологічно чистого виробництва. Громада Кам'янки, де виріс комплекс, отримала шанс вирішити безнадійні соціальні питання, наприклад, спорудження дитсадка, участь в якому бере «Нібулон».

Золота річка дорідного збіжжя тече на елеватор «Смотрич». І не тільки з Хмельниччини. Свій хліб — то перша запорука державної незалежності України, її визнання, її чільне місце серед найпотужніших країн-виробників. Такими само зерновими артеріями, як на Хмельниччині, «Нібулон» помережив усю карту України. Компанія дбає, щоб вони ніколи не міліли.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: відкриття нового елеватора стало велелюдним святом.

Фото автора.

до вибуху

ся. Під час першого ж вибуху як карткова хатка завалиться. Я говорила депутатові нашої сільської ради, а вона: «Новий складеш!». А з ким будувати, якщо чоловік помер. Їм там в сільраді, видно, дешо до кишені поклали, от і хочуть, щоб був кар'єр!». «Якщо відкриють, де пасти корів?», — підключилася до розмови її подруга Галина Іванютіна.

У самому селі кореспондент «Голосу України» одразу потрапив на стихійні збори противників кар'єру — жителі Недайводи прийшли, почувши про приїзд журналіста (**на знімку**). У селі, повідомили активісти ініціативної групи, простежується тепер така тенденція: що ближче будинок до майбутнього кар'єру, то агресивніше його господарі виступають проти. Ті, хто зібрався, згадали, як «гримнув нещодавно СевГЗК — вікна затремтіли. Так де той СевГЗК!?».

— Я виконавчого директора «Граніт Групп» попередила, — каже Світлана Дякова, — будинок якої зовсім близько від передбачуваного кар'єру, — якщо почнуть розробляти — ляжу під бульдозер! Відстоювати свої права в такий спосіб готова не лише вона. Про такі дії заявили й багато хто із селян та дачників.

Поки що противники кар'єру до радикальних дій не вдавалися. Переважають мирні методи впливу. Наприклад, звучать заклики висловити недовіру голові сільради, котра ратує за кар'єр. А листи, де описується ситуація, що склалася, було відправлено в різні інстанції, в тому числі в секретаріат Президента, Прем'єр-міністрові, до Генпрокуратури. Щоправда, звідти поки що ні одвіту, ні привіту. Направили комісію лише Уповноважений з прав людини Ніна Карпачова. Але люди не впадають у відчай, планують знову звертатися до інстанцій. За словами Світлани Дякової, щоб вести боротьбу у правовому полі, членам ініціативної групи довелося навіть вивчити закон про місцеве самоврядування, «щоб не могли причепитися, не сказали, що ми щось порушуємо».

Така грамотна тактика вже принесла свої плоди. Ініціатори протистояння до перших перемог зараховують той факт, що представники ТОВ «Граніт Групп», почали зважати на жителів Недайводи.

— Коли ми стали збирати сходки, виявляти громадянську активність, — розповідає вчитель місцевої школи Микола Дяков, — то від організаторів кар'єру одразу посипалися обіцянки, навіть запропонували для села соціальний пакет документів. І до школи м'ячі привезли, і дах на амбулаторії взялися перекривати. Тепер приїжджають, розповідають, як добре ми всі тут заживемо. А досі все тихо робили. Ніхто про те, що готується будівництво кар'єру в нас під носом — ні депутати сільради, ні односельці, — не знали.

У тому, щоб не допустити спорудження кар'єру, зацікавлена ще одна сторона. Віце-президент Криворізької федерації бойових мистецтв, заслужений тренер України, майстер спорту міжнародного класу Володимир Коржак — людина досить відома. Крім всіх своїх численних звань, він ще й головний тренер збірної України з кік-джицу. База Всеукраїнської федерації кік-джицу розміщується у Кривому Розі. Тут вистрюють майстерність переможці та призери чемпіонатів світу в цьому виді єдиноборств. За його словами, неподалік від місця планованого кар'єру розташовується табір, де щорічно тренуються, живуть і оздоровлюються майже 800 дітей. Протистояти спорудженню кар'єру для Володимира Коржака стало справою честі останніх місяців. Для цього він зібрав цілий пакет документів, стверджує, що ні район, ні область, ні тим паче сільрада не мають права віддавати цю землю під кар'єр. Оскільки це фактично заповідна територія. Ця ділянка є територією, що зарезервована для розширення ландшафту заказника загальнодержавного значення «Інгулецький степ». У зв'язку з цим є відповідний указ Президента. Тобто не область, а Київ має приймати рішення щодо цих земель. Тут два скіфські кургани, а під час Великої Вітчизняної війни в цих місцях полягли 24—27 тисяч солдатів і офіцерів. Проте біля села вже стоїть техніка для проведення підривних робіт і великовантажні БелАЗи.

— Якщо техніка виходить і починає розробку, — каже Володимир Коржак, — ми поставимо на місці, де планують спорудити кар'єр, намети. Нехай нас зносять! Будемо боротися, якщо в державі немає влади, яка може нас підтримати. Хоча не розумію, чому ми повинні захищати указ Президента? З огляду на непросту екологічну ситуацію, що склалась у Криворізькому районі, навпаки, потрібно створювати заповідники, а не будувати на їхньому місці кар'єри. Але доведеться відстоювати свої права — адже країною правлять великий капітал.

Владимир Коржак вважає, що кар'єр — бомба сповільненої дії під місто, що бере з Інгульця питну воду. Можна собі лише уявити, що буде з річкою, коли неподалік почнуть підривати породу. А в Недайводі згадують: 1976 року вже розробляли проект створення тут кар'єру. Але коли геологи розкрили грунт, крім усього іншого, виявили ще й велику кількість урану. Від розробок тоді вирішили відмовитися. Як знати, якби тоді цього не зробили, імовірно, нині в Україні було б два Чорнобилі.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Фото автора.

P. S. ***З поїздки автор цих рядків виніс таке: безперечно, «кар'єрне» питання — великі гроші. Вони роблять зговірливими як столичних, так і місцевих чиновників. Коли треба, зникнуть земельні документи чи будуть перемальовані кордони заповідних територій. Коротше, якщо чого і не можна, то за гроші все одно можна. Якось вичитав в одній із газет про те, що в котрійсь області фермерам загрожує тюремний строк від семи до десяти років за розораний скіфський курган. А як бути з чиновниками, котрі кургани розбазарюють? У нас, як і раніше: того, хто поцупив мішок картоплі, — до в'язниці, а тих, хто краде вагонами... Напевно, в ситуацію має втрутитися Президент, і якщо справді ці землі заповідні — навести лад, незалежно від того «любі друзі» чи «любі недруги» їх намагаються дерибанити. А ще прикро, що селяни, доведені державою до зубожіння, готові за шматок хліба роздавати території. Тому добре, що не перевелися ще в Україні патріоти, які, впевнений, і «Інгулецький степ» відстоять.***

СИТУАЦІЯ

На колгоспному минулому можна добре заробити

«Голос України» вже писав про загострення ситуації довкола чернігівської сільської оздоровниці «Десна», побудованої на внески колишніх колгоспів та державних фондів. Нині в такий само спосіб активізувалася боротьба за сільський санаторій «Остреч», розташований у Менському районі. Він успішно працює, лікує, оздоровлює дітей, дорослих. Але сьогодні немає чіткої відповіді, чий цей заклад. Тож є привід прибрати прибутковий об'єкт до своїх рук певним зацікавленим силам.

Свого часу кошти на будівництво та розвиток інфраструктури санаторію виділили 22 колгоспи. Більшість із них уже так реформувалися, що не мають жодного документа на право розпоряджатись майном оздоровниці. А 7 сільгосппідприємств, в яких є відповідні підтвердження, все-таки вирішили з доброї волі цього року передати статутні частки у власність територіальних громад Менського району.

Здавалося б, всі причини для колізії усунуто. Колгоспи будували для себе. Тепер їх немає, але оздоровниця залишилася в місцевому комунальному управлінні.

У Мені нещодавно відбулася сесія районної ради, яка ухвалила рішення про включення частки статутного фонду санаторію «Остреч» до переліку об'єктів спільної власності територіальних громад Менського району. Депутати делегували повноваження з управління санаторієм районній державній адміністрації. Крім того, вони затвердили комісію для приймання-передачі цілісного майнового комплексу.

Але... ще на сесії депутати відчули, що не все буде так просто з «Остречем». Адже колгоспи, скажімо, наказали довго жити. А ось така організація, як Всеукраїнський союз сільськогосподарських підприємств (її очолює чернігівець, директор агрофірми «Авангард» Коропського району, Герой України Олександр Боровик), оголосила себе правонаступником ради колгоспів УРСР, майна останньої. В областях вона має свої філії.

— Тому на значну частку власності здравниці претендує громадська організація Чернігівський обласний союз сільськогосподарських підприємств, — каже заступник голови Чернігівської обласної ради Олег Обусний. — Він потрапив до числа співзасновників санаторію внаслідок прийнятих у 2001 році змін до статуту. Громадське утворення, яке нині очолює держслужбовець, начальник державної інспекції з карантину рослин в області Володимир Яременко, розраховує на частку в розмірі 3,8 млн. гривен у статутному фонді, який загалом становить понад 10 млн. гривень. І це тоді, як громадська організація навряд чи має документи, які підтверджували б факти правонаступництва чи фінансування санаторію.

На думку О. Обусного, ймовірно, згадані вище рішення доведеться відстоювати у судах.

До цього додамо, що з Фонду для здійснення заходів із ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення «Остреч» одержав у 1994 році 7 млрд. 702 млн. карбованців, у 1995-му — 26,6 млрд. карбованців. У 1996 році санаторій отримав 429 тис. гривень, у 1997-му — 565 тис., у 1998-му — 1 млн. 819 тис., у 1999-му — 252 тис. гривень. Суми, як бачимо, значні. Вони підтверджують велику роль державного фінансування в бутті оздоровчого закладу. Та чи переважать ці кошти та внески колгоспів правонаступні документи Чернігівського обласного союзу сільськогосподарських підприємств?

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Доведеться відстоювати свої права — адже країною править великий капітал

Наступного року Крюківський вагонобудівний завод, як стверджують у Міністерстві транспорту і зв'язку, вийде на виробництво 230 вагонів на рік *(Укрінформ)*

На Миколаївщині збільшується кількість дитячих дошкільних закладів *(Укрінформ)*

ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом м. Києва винесено постанови про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури щодо наступних підприємств: 1). Товариство з обмеженою відповідальністю «А — Лекс», код ЄДРПОУ 31110602, м. Київ-03150, вул. Анрі Барбюса, 5 Б, п/р № 2600300002405/9808840 в АКБ «Приват Банк», м. Київ, МФО 321983, справа № 24/415-б; 2). ТОВ «ІПК «Глобал Ентертейнмент», код ЄДРПОУ 31026694, м. Київ, вул. Анрі Барбюса, 5а, п/р № 26005263077801/980 в Київській філії ВАТ «ЄБРЗ», м. Київ, МФО 320779, справа № 24/410-б; 3). ТОВ «Укргазсервіс», код ЄДРПОУ 30968792, м. Київ, пров. Івана Мар'яненка, 11/12, п/р № 60063100501/840 в АБ «Енергобанк» у м. Київ, МФО 300272, справа № 24/408 б; 4). ТОВ «Преторія ЛТД», код ЄДРПОУ 33152403,: м. Київ, вул. Кіквідзе, 13, п/р № 26009001001426/980 в ВАТ Банк «Біг Енергія» у м. Києві, МФО 322603, справа № 28/92-б; 5). ТОВ «Укрмедіаінвест», код ЄДРПОУ 33101982, м. Київ, вул. Щорса, 29, п/р № 2600233271/980/978/840 в АБ «Діамантбанк» у м. Києві, МФО 320854, справа № 24/409-б; 6). ТОВ «Укрпетрол», код ЄДРПОУ 32046250, м. Київ, пров. Шпитальний, 1А, кв. 4, п/р № 26007017410122/840 в Ф АКІБ «Укрсиббанк» «КРУ» у м. Києві, МФО 300733, справа № 24/564-б; 7). ТОВ «Брюс-Кий», код ЄДРПОУ 30575011, м. Київ. вул. Січневого Повстання, 11а, п/р № 26007313682901/980 в ВАТ «Сведбанк» у м. Києві, МФО 300164, справа № 44/46-б; 8). ПП «Компанія «Олекс», код ЄДРПОУ 32310764, м. Київ, вул. Щорса, 37, кв. 117, п/р № 260620982002/980 в АБ «Київська Русь» у м. Києві, МФО 319092, справа № 44/115-б.

Арбітражним керуючим по справам № 24/415-б, № 24/409-б, № 24/410-б, № 24/564-б призначений Чечельницький О. Й., ліцензія АБ № 216931 від 25.04.2005 р., м. Київ, просп. Корольова, 2В, кв. 104; по справам № 28/92-б, № 44/115-б, № 44/46-б призначений Титаренко М. О, ліцензія АВ № 307311 від 01.03.2007 р., м. Київ, вул. Саксаганського, 24, кв. 18, по справі № 24/408-б призначений Кирик В. К., ліцензія АБ № 176297 від 03.11.05 р., м. Київ, вул. Архітектора Вербицького, 28, кв. 127.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 21.08.2008 року по справі № 19/203/08 ПП «ЦЕНТР РЕАБІЛІТАЦІЇ» (код ЄДРПОУ 31312425, 69008, м. Запоріжжя, вул. Каліброва, 15, р/р № 26001020025304 в ЗФ ВАТ «Фінанси та Кредит» м. Запоріжжя) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Мартиненко Наталію Михайлівну (ліцензія АВ № 307514 від 04.06.07 р., адреса: 69035, м. Запоріжжя, пр. Маяковського, б. 12, кв. 5, тел. 8-061-289-24-88).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

СПІВЧУТТЯ

Український союз промисловців і підприємців глибоко сумує з приводу смерті голови правління Харківської обласної організації роботодавців «Граніт»

МАЛЮКА
Григорія Вікторовича.

Щиро співчуваємо рідним та близьким покійного.

Приватний польський музей подорожуватиме українськими містами

Чергову культурну «інтервенцію» в Україну здійснив приватний Музей народного мистецтва з Отренбусів, що під Варшавою, який належить родині Маріана Покропека. За 12 років діяльності він улаштував більш як 60 десятків експозицій не лише в себе, а й за кордоном, в тому числі й у нас, зокрема, в Києві, Львові, Коломиї. У своїй галереї Покропеки не раз розгортали експозиції з України. Чого варта лише остання виставка «Між Дністром і Прутом», яка представила полякам цю частину України, з її обрядами, звичаями, мистецтвом!

А нині невичерпний творчий ентузіазм сім'ї вкладено в доставку та організацію виставки «Польський народний деревορит і сучасна графіка», що її відкрито в Чернівецькому обласному художньому музеї. Вернісаж дає змогу побачити не лише приватну колекцію Покропеків, а й унікальні експонати з інших збірок, в тому числі Державного етнографічного музею у Варшаві. Перед глядачами розгортається ціла історія розвитку різьбярського мистецтва сусіднього народу. До того ж кожен отримує просторий каталог, виданий завдяки фінансовій допомозі правління гміни Брвінов, до якої належать Отренбуси. З української сторони до реалізації задуму родини музейників доклалися директор Чернівецького музею Інна Кіцул та Федір Пуцинтельник.

Деревορит — гравюра на дереві — відомий з давніх часів. Розповсюджений у Китаї та Японії, до Європи прийшов лише наприкінці XIV століття, перед винайденням Гутенбергом книгодрукування. Деревορит дав можливість копіювати ілюстрації, щоправда, в досить скромний, як на сучасний погляд, кількості. «Біблія» Гутенберга мала лише 200 примірників. На вернісажі з Отренбусів можна зустріти ілюстрації до «Життя Господа Ісуса Христа», що вперше побачило світ у Кракові 1552 року, а також зображення покровителів Польщі св. Станіслава та св. Флоріана з Орлом Зигмунта.

Поляки так широко використовували техніку деревορиту в релігійній тематиці, що вона переросла в народний деревορит, поширилася на світські видання: книги з історії, природознавства, художню літературу, навіть політичні та сатиричні публікації. Деревορитник — окрема професія в Польщі. До слова, люди цього фаху спочатку були звичайними різьбярами по дереву, які виготовляли форми для пекарень. Деревορитники прислужилися польській нації, яка не могла масово купувати дуже дорогі книги. Майстри гравюри допомогли видавати дешевшу продукцію — календарі, тексти молитов, церковних пісень, святі образки, які були в кожній оселі, тощо.

Окремі майстри стали спеціалізуватися на гральних картах. Гуморит та лінорит, які дедалі більше витісняли різьблення по дереву по закінченні Другої світової війни, особливо широко прижилися в Шльонську. Експозиція знайомить і з роботами шльонських майстрів. З цієї школи Стефана Суберляка вийшли такі митці, як Маріян Єнджеєвський, Ян Новак, Рудольф Рідель, Францішек Кужей. Останній виконував різьбу навіть по... вугіллю. Їхні твори є на нинішньому вернісажі. Шахтарський Шльонськ називали ще «чорним», але він дав яскраву когорту художників, які працювали практично на професійному рівні, в графіці відображаючи багатогранне життя свого краю. Зупинившись біля графічного образа святої Барбари, покровительки шахтарів, чи біля молитовного «Очікування» Ріделя, на якому жінки дожидають з-під землі своїх чоловіків та синів, спонтанно згадуєш наш Донбас, який, на жаль, не мав подібної народної мистецької плеяди.

Вернісаж ще переїде й до інших міст Західної України, як планувалося. Відомий слов'янський етнограф професор Варшавського університету Маріан Покропек подає чудовий приклад для розвитку приватних музеїв в Україні. В своєму дуже поважному віці він завше знаходить сили та бажання працювати для культурного зближення наших двох народів і давно заслуговує на подяку та підтримку з боку Української держави.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку (зліва направо): Маріан Покропек, буковинці — художник Валерій Жавронков та власник приватного музею Іван Гордіца.

Фото автора.

НАЩАДКИ

Хату пращурів-трипільців збудували толокою

Копію двоповерхового глиняного житла, в якому п'ять тисячоліть тому мешкали знамениті трипільці, відтворили в селі Легедзиному Тальнівського району Черкащини. За ініціативою директора Державного історико-культурного заповідника «Трипільська культура» Владислава Чабанюка, хату в натуральну величину побудували народним методом — толокою.

Сільська молодь та шанувальники історії з Києва, Черкас, Вінниці, Умані із завзяттям намісили глини з половою й обвалували дерев'яні стіни трипільської оселі, котру заздалегідь укрили солом'яним дахом. На толоці, як водиться, не лише глину місили, а й співали та танцювали. Найзапальніше це виходило у фольклорного автентичного гурту «Гуляйгород» **(на знімку)**. Навесні з'явиться ще декілька таких садиб. Тоді ж відбудеться й відкриття експозиції в музеї трипільської культури, котра налічує тисячі експонатів, знайдених на місці колишніх мегапоселень пращурів у межиріччі Південного Бугу та Дніпра. Туристи зможуть не лише ознайомитися з унікальною трипільською керамікою, а й спробувати свої сили у відтворених гончарнях, а також пожити в «доісторичних» хатах.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

«На підводному човні ми дивились в очі смерті...»

ПАМ'ЯТЬ

Іванові Олійнику, колишньому підводникові, а нині фермерові із села Малі Канівці Чорнобаївського району, 38 років тому судилося пройти пекельні випробування на одному з перших радянських атомних човнів і вийти живим зі смертельної пастки. Завдяки мужності та винахідливості старшини дев'ятого відсіку Олійника вдалося врятувати від пожежі вісімнадцятьох підводників. В інших відсіках задихнулися від диму чи згоріли заживо тридцять членів екіпажу. Ще двадцять двоє на чолі з командиром корабля Безсоновим знайшли вічний спочинок під 5-кілометровою товщею води, до останнього подиху виконуючи свій військовий обов'язок. «Загибель субмарини «К-8», яка сталася 1970 року в Біскайській затоці між берегами Іспанії та Франції, залишила в моїй душі незагойну рану, — написав до черкаського корпункту «Голосу України» хлібороб з діда-прадіда Іван Васильович Олійник. — Донині до мене у сни приходять бойові товариші, котрих поглинула морська безодня. Вчуваються їх передсмертні стогони, благання про допомогу. Я не можу без смутку і болю в серці згадувати трагедію, якої могло б не бути...»

Субмарини будували авралом

Наприкінці п'ятдесятих років минулого століття Політбюро ЦК КПРС на чолі з Хрущовим поставило перед військово-промисловим комплексом країни термінове завдання: збудувати підводні човни, створити вітчизняний атомний флот. Поспішати потрібно було через першу і головну причину — американці вже на повну потужність випробовували свої субмарини.

Як згодом засвідчив капітан II рангу Володимир Шигін (газета «Труд», 1993 рік), в останніх числах 1959 року із заводського конвеєра зійшли перші три радянські атомоходи. Причому «К-8» — 31 грудня. Хтозна, можливо, поспіх, аврал, з якими будували човни, і стали фатальними для всіх трьох кораблів, котрі зазнали краху в водах Світового океану. Адже конструкції човнів ще потребували подальшого вдосконалення і випробування. Однак бажання керівництва ВПК піднести Хрущову новорічний подарунок переважило здоровий глузд.

Ось на такий атомоход і потрапив служити у 1969 році дужий і кмітливий сільський юнак з Чорнобаївського району Ваня Олійник. Хлопець з дитинства марив у своїх степових Малих Канівцях про море, і його мрія здійснилася. Не знав лише, приміряючи безкозирку з написом «Северный флот», що доведеться пройти сім кіл підводного вогняного пекла...

Виявляється, атомний підводний човен, оточений з усіх боків мільйонами кубометрів води, найбільше боїться вогню. Навіть коротке замикання може призвести до пожежі, котру не завжди під силу приборкати. Метал миттю плавиться, горить, дим проникає у найменші щілини.

Що ж стало причиною пожежі на «К-8» фатального 8 квітня 1970 року?

«Нам усім, хто вийшов живим з потонулого човна,— писав Іван Васильович, — відповідні органи заборонили в будь-якій формі згадувати, де ми і як служили на флоті. А також висловлювати навіть серед своїх товаришів версії катастрофи «К-8». Комісія, котра обстежувала субмарину, назвала свою причину її загибелі. Коли перед походом човен довантажували регенеративними патронами, то екіпаж не зміг їх усі закріпити на штатних місцях, адже там ще лежали невикористані попередні. Тому частину патронів розмістили у сьомому електротехнічному відсіці, де не було надійного кріплення. Під час маневрів блок патронів ковзався вздовж силової кабельної траси, протираючи металеву обшивку та ізоляцію гострим кінцем. А регенерація — це концентрований кисень, котрий горить, виділяючи температуру понад три тисячі градусів за Цельсієм... Ось так пояснила «невдачу» першого радянського підводного човна комісія, ані словом не обмовившись, що 22 членів екіпажу на чолі з командиром Безсоновим можна було врятувати. Адже загинули вони після підняття «К-8» на поверхню океану і прибуття допомоги», — досі при згадці про загиблих друзів щемить серце колишнього підводника.

Поховані заживо врятувалися

Восьмого квітня 1970 року, о 22-й годині 30 хвилин, коли човен перебував на глибині 140 метрів, несподівано пролунав сигнал тривоги. Спочатку члени екіпажу подумали, що розпочалося навчання. Та схвильований голос командира повідомив про інше: на кораблі спалахнула пожежа. Вогонь охопив центральний пост і наближався до сьомого відсіку. Неймовірними зусиллями, тамуючи нестерпні опіки і задихаючись в їдкому димі, керуючі пультом атомного реактора встигли його заглушити і вивести човен на поверхню. Самі герої заживо згоріли в полум'ї.

Старшина Іван Олійник, чітко діючи відповідно до сигналу тривоги, негайно загерметизував дев'ятий відсік, закрив вентиляційні клинкети-заслінки, увімкнув загальнокорабельну протипожежну установку. Потім, відійшовши в глибину приміщення почув, як хтось ззовні самовільно відкрив двері. У три стрибки старшина кинувся до капітан-лейтенанта Сімакова та матроса Фролова. Ті, закопчені і знесилені, витративши решту енергії на відчинення дверей, звалилися у відсіку. Олійник миттєво забив молотом ручки приводу важелів герметизації, відвів прибулих у безпечне місце.

Тим часом вогонь із сьомого відсіку перекинувся на восьмий. І хоча підводники дев'ятого максимально забили клиновидні запори, дим із шипінням під великим тиском просочувався й до них. Причини могло бути дві: деформовано двері або щось потрапило під гумову прокладку. Що робити? Напохваті не було нічого, щоб відремонтувати механізм герметизації. Вимкнулось освітлення. На 19 підводників лише три спеціальні дихальні апарати, три ліхтарики, два з яких вже не працювали. «Я ще і ще раз перевірив при тьмяному світлі ліхтарика механізм герметизації, — знову переживає давно пережите Іван Васильович. — Все справне, затягнуте до краю, а шипіння наростає. З жахом починаю розуміти, що жодного шансу на порятунок немає. Нас чекає доля загиблого восьмого відсіку. Але як у двадцять років жагуче хотілося жити! Згадав своє село, батьків... Знову підіймаюсь і міряю кроками відсік. Раптом нога зачіпається за ящик з посудом. Задзеленчали металеві ложки, миски, кухлі. А що, коли?.. Разом з Володею Богдановим підкладаємо держаки ложок між нижніми важелями і клиноподібними виступами на комінгсі. Обережно тим само молотом б'ємо по важелях. І чуємо — о диво! — шипіння з кожним ударом слабшає, а згодом зовсім припиняється. У нас з'явилася надія вирватися з підводної могили...»

Лише через три години, після відновлення телефонного зв'язку з командиром, вдалося відкрити загерметизований відсік і вибратися з пастки. Ці три години здалися вічністю. Дехто з підводників піднявся на палубу субмарини посивілим.

Братською могилою їм стала Атлантика

Однак випробування для тих, хто залишився живим на аварійному «К-8» на цьому не закінчилися. Човен виплив на поверхню океану далеко від морських трас. Шансів, що їх помітять і нададуть допомогу, було мало. Неможливо було подати сигнал «SOS», адже пожежа повністю знищила електромеханічний відсік. До ранку 9 квітня всі вцілілі члени екіпажу вибралися на верхню палубу. Близько 14-ї години на горизонті з'явилося судно під прапором Канади. Однак підводники цьому не зраділи. Знали: керівництво нізащо, навіть попри смертельну загрозу, не дозволить звернутися по допомогу до «капіталістів». Човен повільно йшов на дно...

Тільки коли поблизу тонучого «К-8» з'явилося болгарське судно, підводники пустили сигнальні вогні. Старшині Олійнику, травмованому під час пожежі, командир наказав супроводжувати інших потерпілих. Сіли в першу шлюпку, доплили до корабля-рятівника. І раптом на болгарському судні запустили двигун! Ще мить — і радянських підводників гвинтом порубало б на шматки... І цього разу Боже провидіння відвело смерть від змучених людей. Двигун заглушили. На палубу піднялися 43 члени екіпажу «К-8».

Решта за наказом головного штабу Військово-Морського Флоту залишилися на човні. Уночі до місця аварії підійшли кораблі «Комсомолец Литвы», «Касимов», «Харитон Лаптев». Підводників атомохода на чолі з командиром Безсоновим можна було б евакуювати з тонучого судна. Проте керівництво ВМФ вирішило рятувати не 22 людей, котрі перебували в першому відсіку, а човен...

12 квітня, о 6-й годині 13 хвилин з «К-8» в небо здійнялась червона ракета. Безсонівці сигналізували про небезпеку. За мить після цього пролунало два потужні вибухи. Атлантика стала братською могилою для підводників, котрі виконували наказ залишатися на човні до останньої трагічної хвилини.

Кому ми служили: Росії, Україні, Батьківщині?

Після лікування в госпіталі та відпустки старшині Олійнику доручили листування та спілкування з рідними загиблих бойових товаришів. Це було для нього тяжким моральним випробуванням. Найдовше писали до нього батьки Слави Кузгекова з Луганська. Таїсія Дмитрівна та Іван Іванович виростили і виховали двох синів та доньку Світлану. З інтервалом у два роки Збройні сили СРСР навічно забрали у них обох синів. Старший загинув у ракетних військах, молодший — на злощасному «К-8». Іван Олійник у супроводі свого батька літав до Луганська, щоб розділити непоправне горе цієї сім'ї.

«Літак, на якому ми прилетіли, — з тремтінням у голосі пригадує Іван Васильович, — зустрічав весь аеропорт. Славиного батька, який там працював, глибоко поважали в колективі, співчували і підтримували його у найважчі хвилини життя. Побачивши, що я накульгую на ногу, працівники аеропорту просто на руках знесли мене з трапа літака. Плакав на моєму плечі батько мого бойового побратима, не міг стримати сліз і я, оплакували Славу жінки і чоловіки... І через 38 років мені важко про це розповідати...»

Та все-таки колишній старшина другої статті Іван Олійник розповідає про те, що пережив. Час на цю трагедію вже зняв своє табу. І сьогоднішній фермер клопочеться, щоб про подвиг членів екіпажу «К-8», про його загиблих і живих побратимів пам'ятали. «Україна шанує учасників Великої Вітчизняної війни, воїнів-інтернаціоналістів. І це правильно, — ділився роздумами Іван Васильович. — Але чому не помічають нас, перших підводників, котрі щохвилини дивилися в очі смерті? Я не раз звертався до керівництва Збройних Сил України, до уряду з проханням виправити цю несправедливість, однак у відповідь отримував лише відписки. Можливо, депутати Верховної Ради, котрі знають, що таке служба на атомоході, підтримають колишніх підводників-українців?»

Поки у верхах розглядатимуть листи Івана Олійника, він сам надумав увічнити пам'ять про бойових товаришів з «К-8» та інших загиблих субмарин, березовим гаєм. Уже висадив навесні обабіч свого фермерського поля 78 білокорих деревець і продовжить свій зелений меморіал восени. Колишній старшина дев'ятого відсіку мріє, що під його крони колись таки зберуться брати-підводники — ті, хто здійснив подвиг, мужністю своєю переміг вогонь і шторм. Вірить: переможуть вони і тепер.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімках: фермер, депутат Малоканівецької сільської ради, активний учасник, соліст клубу «Спогад» 59-річний Іван Олійник у центрі свого села; старшина другої статті 20-річний Іван Олійник за мужність і відвагу, проявлені під час служби на флоті, нагороджений чотирма урядовими нагородами, серед яких медаль Ушакова.

Фото автора та з архіву героя публікації.

Атлантика стала братською могилою для підводників, котрі виконували наказ залишатися на човні до останньої трагічної хвилини

Що заважає рости лісам на Волині?

Програмою «Ліси Волині» передбачено значно збільшити площі дубових та соснових насаджень. Однак є обставини, які заважають це зробити.

Напередодні вночі над Волинню прошуміла злива: з блискавицями, поривчастим вітром. Тож дорогою до Ковеля, а потім Турійська і Горохова не раз доводилося бачити вздовж шляху зламане гілляччя дерев. Лишень дуб ніде не поклонився буревію. Можливо, за цю стійкість його найбільше й шанують люди. А ще в дуба красива і міцна деревина, та й на зовнішній вигляд він вдався. Без його ошатної крони важко уявити будь-який міський парк. Особливо мальовничий він на зрілому хлібному лані. Три такі дубиелетні, кожен з яких трьом чоловікам не обхопити, ростуть поблизу церкви села Волошки Ковельського району.

Пригадалися ці красені в розсаднику Ковельського лісництва, що в урочищі «Волошки». На його плантаціях росте більш як мільйон дворічних і однорічних дубків. А чи не правнуки вони тих лісових велетнів, які колись зачудували нас біля сільського храму. В цьому припущенні була велика ймовірність правди, адже жолуді волинські лісівники заготовляють із так званих плюсових, тобто з найкращими спадковими властивостями, дерев.

Майже на межі з Львівщиною розташований розсадник Павлівського лісництва. У порівнянні з 70-ми роками минулого століття його площа скоротилася майже в десять разів. Це одна із проблем, яка повинна хвилювати всіх: саджанці декоративних дерев і кущів, які раніше у великій кількості тут вирощували (як і в Ковелі), тепер не мають збуту. Ніби не потрібно сьогодні озеленювати наші міста й села?

Проблемним залишається і використання садильного матеріалу головних лісоутворюючих порід: дуба і сосни. Вже сьогодні лісівники області готові засадити дубом тисячу гектарів нових лісів і втричі більшу площу — сосною. Але місцева влада неохоче виділяє їм непридатні для сільгоспвикористання угіддя.

Один із варіантів вирішення проблеми начальник обласного управління лісового та мисливського господарства Богдан Колісник бачить у проведенні реконструкції лісів, тобто заміні в них таких малоцінних порід, як граб, осика, береза, на дуб, сосну, модрину. До речі, ця робота в області вже активно проводиться. Одну з таких ділянок ми побачили в Горохівському лісомисливському господарстві поблизу шосе Луцьк—Львів.

Але попри всю привабливість реконструкції лісів, вона все ж повністю не вирішить проблеми. Адже лісівники готувалися активно освоювати облогуючі землі. Відповідно й щороку збільшували вирощування саджанців. Коли в 2005 році вони мали їх 16 мільйонів штук, то в 2007-му — вже 31,4 мільйона. Куди дівати все це багатство? Невже переорювати чи вирубувати? Чи не погрішимо ми перед Богом, вдаючись до такого масового вбивства?! Бо маленькі деревця теж живі.

А стосовно виконання державної програми «Діброва» треба відзначити, що під суцільний зруб в області щорічно підпадає лише сто із 59085 гектарів дубових деревостанів, а висаджується — на двохсот гектарах. За останні шість років площа дібров тільки в лісгоспах управління збільшилася на 1134 га. Сьогодні їх частка в лісах Волині становить понад 12 відсотків.

Щоб цей процес не гальмувався, вже нинішнього року управління планує створити банк насіння, у якому, наприклад, жолуді, а вони щедро родять не кожної осені, можна буде зберігати до чотирьох років.

— Програма «Ліси України» передбачає збільшити лісистість Волині з 34 до 36 відсотків, — зазначив Богдан Колісник. — Фактично ми вже стільки й маємо. На щастя, природа не завжди підкоряється супротиву місцевих органів влади і сама долає бюрократичні перешкоди. У такий спосіб в області з'явилися залісені природним шляхом площі. Проводимо їх облік. На жаль, механізм передачі під посадку лісу облогуючих і непридатних для сільгоспвикористання земель недосконалий. Потрібна підтримка й розуміння ситуації з боку держави, місцевих органів влади. Шкода втрачати час. Це питання важливо ще й тому, що ліс — не тільки сировина для деревопереробної промисловості, а й потужне джерело поновлювальної енергетики. В цьому ще раз переконався, відвідавши нещодавно Данію, де для поповнення енергетичного балансу використовують відходи деревини, соломи, силу вітру. А ми зациклилися лише на природному газі, ціна на який щорік зростає. Зараз ведемо пошук інвесторів для будівництва в області кількох заводів з виробництва з відходів деревопереробки паливних пилетів. Є можливість перевести на них більшість котелень бюджетних організацій області. Було б лише в посадовців бажання зайнятися цією справою.

Того дня ми проїхали областю майже триста кілометрів. З вікна легковика чимало побачили. Неприємно вразили облогуючі, зарослі бур'янами поля, необкошені луки. Хай не всі з них доцільно засаджувати лісом. На родючій землі насамперед повинен рости хліб. Такої само думки й лісівники. Однак крутосхили, яри, піски мають заліснюватися. Робити це треба швидко. Сьогоднішні бори й діброви садяться вже для наступних поколінь. Тож хай через десятиліття внуки сьогоднішніх лісівників згадають їх із вдячністю.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: в урочищі «Волошки» лісівники Волині познайомилися з досвідом Ковельського держлісгоспу з вирощування дубових насаджень. Крайній праворуч — начальник обласного управління лісового та мисливського господарства, заслужений лісовод України Богдан Колісник.

Фото автора.

На здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки

Відкриття суперсиметрії

Загадка «створення» Всесвіту хвилює багато поколінь фізиків і астрономів. Розкриття таємниць мікро– і макрокосмосу потребує зусиль і енергії не просто окремих учених, наукових колективів і шкіл, а й тісного співробітництва всіх цивілізованих країн. Саме завдяки їх величезним зусиллям у наші дні завершується підготовка суперпроекту за назвою Великий Адронний Колайдер (LHC). Майже тридцятикілометрове кільце LHC, що простягнулося під Швейцарією та Францією, намітило на карті Європи нові кордони Царства Науки — Європейського центру ядерних досліджень (CERN). Це «Мекка» для фізиків усього світу, як експериментаторів, так і теоретиків, що вивчають властивості матерії і фундаментальні сили Природи — гравітаційну, електромагнітну, сильну та слабку взаємодії елементарних частинок.

Дії гравітації й електромагнетизму загальновідомі. Сильні і слабкі взаємодії відповідальні за формування ядерної структури матерії, а також за ядерні реакції і процеси, що відбуваються, наприклад, на Сонці, чи в ядерних реакторах. Стан науки про фундаментальні взаємодії матерії сьогодні такий, що потрібні нові експериментальні дані, що визначили б, які з численних варіантів теорії найбільш адекватно відповідають сучасним концепціям про структуру навколишнього світу. Зі вступом до ладу LHC наукове співтовариство пов'язує величезні надії на можливість нового істотного прориву в незвідане та з нетерпінням очікує цього моменту.

Тріумфом теорії другої половини XX століття було створення так званої Стандартної Моделі елементарних частинок та їхніх взаємодій, що отримала блискуче експериментальне підтвердження на різних прискорювачах елементарних частинок і астрофізичних установках. Відповідно до цієї моделі елементарними цеглинками світу, що спостерігається нами, є так звані кварки і лептони, а також частинки, що визначають взаємодію між ними. Усі вони і складають різноманіття видимої у Всесвіті матерії. Теоретичні й експериментальні відкриття, що привели до побудови Стандартної Моделі, не тільки докорінно змінили уявлення вчених про структуру матерії і фундаментальних взаємодій, а й поставили нові грандіозні завдання, які стимулювали подальший бурхливий розвиток теорії.

За останню чверть століття уявлення фізиків-теоретиків про структуру простору-часу, про механізми, що лежать в основі світобудови, значно збагатилися новими концепціями і моделями. Теоретична фізика XXI століття вільно оперує поняттями, які донедавна вважалися принаймні, скоріше, до фантастики, ніж наукової теорії. Тут і концепція додаткових, прихованих від погляду зовнішнього спостерігача, вимірів, і теорія неточкових об'єктів — струн — нова теорія для об'єднаної фізики елементарних частинок. Центральне місце в сучасних теоретичних концепціях займає принцип суперсиметрії, відповідно до якого кожна з елементарних частинок, що спостерігається, повинна мати суперпартнера, елементарну частинку, що відрізняється від свого «оригіналу» протилежними квантово-статистичними властивостями. Саме пошук суперпартнерів елементарних частинок є одним з центральних пунктів програми експериментів на прискорювачі LHC.

Відкриття принципу суперсиметрії нерозривно пов'язане з ім'ям видатного радянського, українського фізика-теоретика, професора, заслуженого діяча науки УРСР, академіка Національної академії наук України Дмитра Васильовича Волкова (1925—1996). Усе його творче життя пройшло в стінах Харківського фізико-технічного інституту — нині Національний науковий центр «Харківський фізико-технічний інститут» НАН України (ННЦ ХФТІ). Безліч цікавих фактів з біографії видатного вченого, спогади його близьких, друзів, колег і учнів, деякі його наукові праці і статті, що популяризують науку, містяться в книзі «Дмитро Васильович Волков. Статті, нариси, спогади», що готується до випуску у світ під егідою ННЦ ХФТІ.

Значним результатом діяльності Д. В. Волкова є створення наукової школи з теоретичної фізики елементарних частинок, представники якої добре відомі у світових наукових колах — В. П. Акулов, І. А. Бандос, В. Д. Гершун, О. О. Желтухін, О. Ю. Нурмагамбетов, А. І. Пашнев, В. О. Сорока, Д. П. Сорокін, В. І. Ткач.

Наукові праці Д. В. Волкова і його учнів увійшли в класику теоретичної фізики XX століття. У першу чергу широкої популярності набула теорія суперсиметрії і її локальна версія — теорія супергравітації. Разом зі своїми учнями В. П. Акуловим і В. О. Сорокою у 1972—1977 роках Д. В. Волковим були здійснені піонерські роботи в цій галузі, а розвитку і застосуванню цих фундаментальних відкриттів з проблем фізики елементарних частинок присвячена більш ніж 30-річна праця вчених-фізиків однієї із найяскравіших в Україні наукових шкіл. Фундаментальні результати з побудови й розвитку теорії релятивістських суперсиметричних частинок і струн були отримані в роботах учнів Д. В. Волкова.

Одним із пророкувань теорії суперсиметричних струн (основного претендента на роль єдиної теорії взаємодій елементарних частинок) є наявність у просторі, крім трьох, що спостерігаються, ще шести прихованих (компактних) вимірів малого розміру (у мільярди мільярдів разів менших від розміру атомного ядра). У циклі праць Д. В. Волкова, Д. П. Сорокіна і В. І. Ткача 1980—1987 років був знайдений механізм утворення цих прихованих від нашого погляду вимірів і вивчені його можливі фізичні наслідки для тривимірного світу, що спостерігається нами. Пошук ефектів, обумовлених наявністю додаткових вимірів, також входить у програму досліджень на LHC (CERN).

Звичайно, нелегко донести до непідготовленого читача всю глибину і красу висунутих і розвинутих Д. В. Волковим і його учнями революційних ідей суперсиметрії і супергравітації і пов'язаних з ними теоретичних концепцій, однак спробуємо, нехай навіть і трохи спрощено, дати деяку їх інтерпретацію. З часів класичних робіт із Квантової Механіки відомо, що частинки поділяються на два великі класи: бозони і ферміони, властивості яких сильно відрізняються. Зокрема, частинки-бозони допускають виникнення великих «колективів» частинок, у той час як частинки-ферміони є яскравими «індивідуалістами»: у тому самому стані (мається на увазі, звичайно ж, квантовий стан) не може знаходитися більше однієї ферміо-частинки. Такі властивості частинок загадковим чином пов'язані з їхньою роллю в сучасній картині світу: частинки матерії, з якої складається наш Всесвіт, та й ми з вами, є ферміонами, тоді як роль бозонів — служити переносниками фундаментальних взаємодій між будівельними цеглинками Всесвіту — ферміонами. Саме так — служити. А чи можна якимось чином відновити «демократію» у світі частинок і наділити бозони і ферміони рівними правами? Виявляється, можна. Таке «демократичне» співтовариство частинок і буде суперсиметричним. Спеціальні математичні перетворення в такому суперсиметричному світі будуть переводити частинки однієї природи, скажімо, бозони, у ферміони, і навпаки, стираючи тим самим усі грані різниці між частинками матерії і переносниками фундаментальних взаємодій, зокрема гравітаційних. Тим самим реалізується мрія Ейнштейна про створення теорії тяжіння і матерії на єдиній основі — теорії супергравітації. Грунтуючись на висновках суперсиметричних узагальнень Стандартної Моделі фізики елементарних частинок, учені сподіваються, що суперсиметричні партнери, передбачені теоретично, можуть бути відкриті на масштабі енергій, що у близькому майбутньому стануть досяжні на Великому Адронному Колайдері в CERN. Ці події будуть, без усякого перебільшення, не тільки тріумфом світової науки, а й тріумфом школи Дмитра Васильовича Волкова, тріумфом української фізики, тріумфом України.

Цикл наукових праць, створених за кілька десятиліть колективом авторів у складі Д. В. Волкова, В. П. Акулова, І. А. Бандоса, В. Д. Гершуна, О. О. Желтухіна, О. Ю. Нурмагамбетова, А. І. Пашнева, В. О. Сороки, Д. П. Сорокіна і В. І. Ткача, висунуто цього року на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки. Приємно усвідомлювати, що наші співвітчизники — вчені з України, — зробили й продовжують робити вагомий внесок як у будівництво гігантського прискорювача в CERN, так і в розвиток теорії фундаментальних взаємодій елементарних частинок, у забезпечення обробки експериментальних даних найближчого майбутнього. Ми щиро бажаємо, щоб роботи цього унікального творчого колективу, які отримали визнання вчених усього світу, були належно оцінені науковою громадськістю України.

Академік НАН України С. В. ПЕЛЕТМІНСЬКИЙ,

член-кор. НАН України М. Ф. ШУЛЬГА.

На щастя, природа не завжди підкоряється супротиву місцевих органів влади і сама долає бюрократичні перешкоди

ОГОЛОШЕННЯ

До відома громадськості

Державне підприємство зовнішньоекономічної діяльності **"Укрінтеренерго"** (04080, місто Київ, вул. Фрунзе, 85, тел.: + 38 (044) 206-51-00, факс: +38 (044) 463-57-73) подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про подовження дії ліцензії з постачання електроенергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності на території України.

Постановою господарського суду міста Києва від 14.08.2008 р. по справі №24/268-б Приватне підприємство «Кастермінал» (01021, м. Київ, вул. Михайла Грушевського, буд. 28/2-А, код ЄДРПОУ 33101830) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Центр сервісного обслуговування «Київський регіональний центр» (юридична адреса: 04071, м. Київ, вул. Залізничне шосе, 47, поштова адреса: 04071, м. Київ, вул. Рилєєва, 10/а, код ЄДРПОУ 24588044).

Постановою господарського суду міста Києва від 14.08.2008 р. по справі №24/267-б Приватне підприємство «ЗІП-Славія» (01001, м. Київ, вул. Мала Житомирська, 9-б, код ЄДРПОУ 33602278) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Е-КОМ» (01011, м. Київ, вул. Панаса Мирного, 16/13-А, поштова адреса: 03037, м. Київ, а/с 21, код ЄДРПОУ 34241719).

Наказом в. о. директора Державного промислового підприємства «Кривбаспромводопостачання» Жили П. Б. від 13.08.2008 р. № 72 у відповідності до ст. ст. 248, 249 Цивільного кодексу України скасовано всі довіреності на право представляти інтереси та вчиняти будь-які дії в інтересах та від імені Державного промислового підприємства «Кривбаспромводопостачання» (код ЄДРПОУ 00191017), які видані до 13.08.2008 р..

Товарна біржа "АЛЬЯНС-ДНЕПР"

оголошує про проведення аукціону з продажу майна ДАТ КБ "Дніпровське"

Лот №1 - Комплекс будівель та споруд, що складається з: КПП, літ.А, 7,0 кв.м.; будинок, літ. Б, 195,0 кв.м., будинок, літ. В, 165,9 кв.м.; будинок, літ. Г, 157,6 кв.м.; будинок, літ. Д, 158,4 кв.м.; овочесховище, літ.Е; насосна, літ. Ж, 56.6 кв.м.; вбиральня, літ.З; казарма, літ.И, 699,1 кв.м.; спорудження №7, літ.Л, 78,9 кв.м; склад, літ.М, 136,2 кв.м.; котельна, літ.П, 62,1 кв.м.; лазня, літ.Р, 46,6 кв.м.; свинарник, літ.Н, 104,7 кв.м.; огорожа, №1-2; замощення, І, розташовані за адресою: Дніпропетровська обл., Дніпропетровський р., с.Волоське, вул.. Волошкова, буд.1. Умови продажу: відшкодування витрат з оплати послуг по проведенню незалежної оцінки об'єкта, оплати послуг організатора аукціону. Початкова вартість - 2 300 000,00 грн., в т.ч. ПДВ.

Аукціон відбудеться "29" вересня 2008р. на товарній біржі "АЛЬЯНС-ДНЕПР" за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Богдана Хмельницького, 16 о 11.00. Заявки приймаються за місцезнаходженням біржі. З майном можна ознайомитися з понеділка по п'ятницю, з 9.00 до 15.00 за місцем його знаходження. Для подання заявки учасник повинен сплатити реєстраційний внесок у розмірі 17.00 грн., а також гарантійний внесок - 10% від початкової вартості майна на розрахунковий рахунок ТБ "АЛЬЯНС-ДНЕПР" (код ЄДРПОУ 35043383, р/р 2650730136896, в філії "Відділення Промінвестбанку в м. Дніпропетровськ, МФО 305437).Кінцевий строк приймання заявок 23.09.2008р. до 16.00. Контактні телефони організатора аукціону: (056) 7215920

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) постановою від 6 серпня 2008 року по справі № Б-24/145-08 товариство з обмеженою відповідальністю "Легіон Спорт" (адреса: 61166, м. Харків, проспект Леніна, 9, п/р 26009002302842 у ХФ ЗАТ "ОТП Банк", код ЄДРПОУ 32948961) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мішина Сергія Ігоровича (м. Харків, вул. Тракторобудівників, 85, кв. 312, ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) серія АБ № 116076 від 17.11.2004 р.).

Господарським судом АР Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург, 29/Річна,11) 14 липня 2008 року по справі №20-5/7175-2006 ТОВ «Універсал» (97400, м. Євпаторія, вул. 13 листопада, 31-б/вул. Фрунзе, 75-35) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Акулінічева Аркадія Миколайовича (ліцензія серія АБ №116223 від 18.01.05 року), 97407, АР Крим, м. Євпаторія, вул. 60-річчя ВЛКСМ, буд. 4, кв. 30, тел./факс: 8 (06569) 3-12-17.

ЗАТ «Страхова компанія «Статус» повідомляє про втрату та нелегітимність використання наступних полісів: ВА 0001516005, ВА 0001516009 — ВА 0001516015, ВА 0001516030, ВА 0001516032 — ВА 0001516100, ВА 0001516123, ВА 0001516175, ВА 0001516177 — ВА 0001516180, ВА 0001516182 — ВА 0001517000, ВА 0001969001 — ВА 0001969426, ВА 0001969431 — ВА 0001970000, ВА 0000304038, ВА 0000304112, ВА 0000304156 — ВА 0000304251, ВА 0000304254 — ВА 0000304350, ВА 0000304435 — ВА 0000304440, ВА 0000304442, ВА 0003736601 — ВА 0003736610, ВА 0000302822, ВА 0000302835, ВА 0000304708 — ВА 0000304709, ВА 0000304711 — ВА 0000304729, ВА 0000304731 — ВА 0000304850, ОНВ 0000003406 -ОНВ 0000003420, ОНВ 0000000872 — ОНВ 0000000874, ОНВ 0000000884, ОНВ 0000000886 — ОНВ 0000000890, ВА 0003737241 — ВА 0003737245, ВА 0000309971 — ВА 0000309978, ВА 0000309980, ВА 0003998995, ВА 0004610389 — ВА 0004610392, ВА 0004610394 — ВА 0004610395, ВНФ 0000009308 — ВНФ 0000009310, ВНФ 0000009333 — ВНФ 0000009340, ВА 0000304983 — ВА 0000304985, ВА 0003737126 — ВА 0003737135, ВА 0000307365 — ВА 0000307380, ВА 0001965021 — ВА 0001965036, ВА 0001965041, ВА 0001965049 — ВА 0001965064, ВА 0001965070 — ВА 0001965076, ВА 0001965078 — ВА 0001965200, ВА 0001965415 — ВА 0001965416, ВА 0001965431 — ВА 0001965433, ВА 0001965435 — ВА 0001965495, ВА 0001965498 — ВА 0001965500, ВА 0001965722 — ВА 0001965725, ВА 0001965759 — ВА 0001965763, ВА 0001965766, ВА 0001966427 — ВА 0001966435, ВА 0001966448, ВА 0001966461 — ВА 0001966462, ВА 0001966465, ВА 0001966470, ВА 0001966474 — ВА 0001966483, ВА 0001967122, ВА 0001968248, ВА 0000309301 — ВА 0000309326, ВА 0000309328 — ВА 0000309331, ВА 0000309333, ВА 0003999308 — ВА 0003999350, ОНВ 0000002031, ОНВ 0000002033, ОНВ 0000002035, ОНВ 0000002037, ОНВ 0000002936 — ОНВ 0000002938, ОНВ 0000002940 ОНВ 0000000005, ВА 0001517442 — ВА 0001517445, ВА 00015117448 — ВА 0001517449, ВА 0003737323 — ВА 0003737327, ВА 0003737331, ВА 0003737333 — ВА 0003737338, ВА 0003737340, ВА 0003737342, ВА 0003737981 — ВА 0003737985, ВА 0003999924.

Товариство з обмеженою відповідальністю «УІФК-Агро» (Україна, Київська область, Баришівський район, с. Коржі, вул. Промислова, 40/, ідентифікаційний код 34821667) повідомляє, що згідно з рішенням учасників Товариства від 12.08.08 р., Товариство припиняє свою діяльність шляхом його реорганізації у Відкрите акціонерне товариство «УІФК-Агро» , яке буде правонаступником всіх активів та зобов'язань Товариства.

Претензії кредиторів приймаються комісією з припинення товариства протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 07544, Київська область, Баришівський район, с. Коржі, вул. Промислова, 40/1.

Господарський суд Черкаської області (бул. Шевченка, 307, м. Черкаси, 18000) 04.04.2008 року порушив справу № 10/1732 про банкрутство сільськогосподарського виробничого кооперативу «Промінь» (ЄДРПОУ 03794621) юридична адреса: 20040 с. Іваногород, Христинівський район, Черкаська область. Р/р № 26004301142 в відділенні «Ощадбанку» МФО 354682.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Левченка Василя Миколайовича, адреса: м. Черкаси, пров. Транспортний, 19.

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду міста Києва від 14.08.2008 р. по справі №24/256-б Приватне підприємство «Єзуч» (03150, місто Київ, вул. Червоноармійська/Фізкультурна, будинок 57-61/3, літера «А», код ЄДРПОУ 32826548) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатора - Товариство з обмеженою відповідальністю «ЛІГІР-ІТБС» (юридична адреса: 01011, м. Київ, вул. Панаса Мирного, буд. 16/13-А, поштова адреса: 08130, Київська обл., сел. Петропавловська Борщагівка, вул. Озерна, 10; код ЄДРПОУ 30522499).

ДТГО "Південно-Західна залізниця" інформує

про введення з 01.09.2008 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕ України від 22.08.2008р. № 1023 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДТГО "Південно-Західна залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та пирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	406,60	534,10	Електрифікований залізничний транспорт	406,60	534,10
Промислові та пирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	406,60	534,10	Непромислові споживачі	406,60	534,10
			Виробничі с\г споживачі	406,60	534,10

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 19.07.05р. №529 нічний період – 0,25; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,80.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 19.07.05р. №529 нічний період – 0,35; денний-1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод	370,70	Постанова НКРЕ № 1010 від 19.08.08
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	2,28	Постанова НКРЕ № 524 від 17.04.08
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	10,82	Постанова НКРЕ № 524 від 17.04.08
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	9,21	Постанова НКРЕ № 742 від 19.06.08
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	107,25	Постанова НКРЕ № 742 від 19.06.08
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	4,83	Постанова НКРЕ № 742 від 19.06.08
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	24,15	Постанова НКРЕ № 742 від 19.06.08

Постановою господарського суду Сумської області від 07.08.08 р. №6/135-08, за ознаками передбаченими ст. 51 закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Колос-К» (41655, Сумська область, Конотопський район, смт. Дубов'язівка, вулиця Трудова, 48, код ЄДРПОУ 31593340).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Шевич Володимира Миколайовича, ліцензія АВ 158432 від 19.12.2006 р., м. Суми, вул. 20 р. Перемоги, 7, офіс 301, тел.: (0542) 218-869.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються ліквідатором протягом 30 днів з дня публікації даного оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-А) постановою від 07.08.08 р. по справі №22/46 визнав банкрутом будівельну корпорацію «БІГ ЛАЙН» (91000, м. Луганськ, вул. Карла Маркса, 8, поточний рахунок 260053088 у ЛОД ВАТ «Райффайзен банк Аваль», м. Луганськ, МФО 304007, ідент. код 31325853) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Рачок Роман Володимирович (ліцензія АВ №081092 від 03.07.06 р., адреса для кореспонденції: 91033, м. Луганськ, вул. Оборонна, 24).

ДП "Донецька залізниця" інформує

про введення з 01.08.2008 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕ України від 22.08.2008р. №1023 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДП "Донецька залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та пирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	406,6	534,1	Електрифікований залізничний транспорт	406,6	534,1
Промислові та пирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	406,6	534,1	Непромислові споживачі	406,6	534,1
			Виробничі с\г споживачі	406,6	534,1

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 19.07.05р. №529 нічний період – 0,25; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,80.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 19.07.05р. №529 нічний період – 0,35; денний-1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод	370,70	Постанова НКРЕ № 1010 від 19.08.08
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	4,15	Постанова НКРЕ № 612 від 15.05.08
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	7,55	Постанова НКРЕ № 612 від 15.05.08
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	5,98	Постанова НКРЕ № 749 від 19.06.08
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	57,79	Постанова НКРЕ № 749 від 19.06.08
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	4,40	Постанова НКРЕ № 749 від 19.06.08
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	21,98	Постанова НКРЕ № 749 від 19.06.08

28 серпня в Україні утримається мінлива хмарність, без опадів. Температура вночі 9—14°, на узбережжі морів місцями 17—20°; вдень 23—28°; в Карпатах вночі 6—11°, вдень 12—17°.

ЦЬОГО ДНЯ, 27 СЕРПНЯ

❐ 1818. У Харкові помер письменник і вчений, викладач Харківського університету Розумник Гонорський. ❐ 1856. Народився Іван Франко. ❐ 1878. Народився Петро Врангель, барон, активний учасник Білого руху. У 1920 році — головнокомандувач Збройними силами Півдня Росії в Криму. ❐ 1913. У Києві льотчик Петро Нестеров виконав "мертву петлю", поклавши початок техніці вищого пілотажу. ❐ 1919. У Радянській державі націоналізовано кіносправу. ❐ 1955. Вийшло перше видання Книги рекордів Гіннесса. ❐ 1991. Молдова прийняла Декларацію про незалежність.

Аванс на майбутнє

Президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка прокоментував виступ українських спортсменів на Іграх XXIX Олімпіади.

— Атлети України в Пекіні вибороли 27 нагород (7 —золотих, 5 — срібних, 15 — бронзових), це найкращий результат за часи незалежності нашої країни. Тому хочу подякувати усім спортсменам, тренерам, лікарям, масажистам, президентам федерацій, міністерству у справах сім'ї, молоді і спорту, всім, хто брав безпосередню участь у підготовці олімпійців.

На запитання журналістів стосовно того, що перед Іграми був скромніший прогноз, президент НОК відповів: «До прогнозів у спорті ставлюсь украй негативно, бо то невдячна справа. Я не знаю жодного спортсмена, який на Олімпійських іграх виступав би не на максимумі своїх можливостей, та й самі Ігри — річ непередбачувана. Такий успіх — заслуга насамперед спортсменів та їхніх тренерів. А ще — великий аванс нам на майбутнє, бо український спорт має безліч проблем, на які треба реагувати негайно».

За словами Сергія Бубки, найбільшим розчаруванням Олімпіади стали два випадки застосування допінгу (Блонська і Разорьонов. — **Ред**.). «Це прикро для всіх нас. Відповідні федерації вже найближчим часом мають провести детальний аналіз ситуацій та винести відповідні рішення», — зазначив президент НОК.

«Взагалі ігри XXIX Олімпіади пройшли на досить високому рівні, Лондону буде дуже важко 2012 року», — сказав пан Бубка.

Хто скільки «назбирав»...

На Іграх XXIX Олімпіади 87 країн завоювали медалі. 55 із них мають у своєму активі золоті нагороди. Перелік отих «золотих» учасників ми й пропонуємо вашій увазі.

1. Китай — 51 золота медаль, 21 срібна, 28 бронзових (100). 2. США — 36, 38, 36 (110). 3. Росія — 23, 21, 28 (72). 4. Велика Британія — 19, 13, 15 (47). 5. Німеччина — 16, 10, 15 (41). 6. Австралія -14, 15, 17 (46). 7. Корея — 13, 10, 8 (31). 8. Японія — 9, 6, 10 (25). 9. Італія — 8, 10, 10 (28). 10. Франція — 7, 16, 17 (40). **11. УКРАЇНА — 7, 5, 15 (27).** 12. Нідерланди — 7, 5, 4 (16). 13. Ямайка — 6, 3, 2 (11). 14. Іспанія — 5, 10, 3 (18). 15. Кенія — 5, 5, 4 (14). 16. Білорусь — 4, 5, 10 (19). 17. Румунія — 4, 1, 3 (8). 18. Ефіопія -4, 1, 2 (7). 19. Канада — 3, 9, 6 (18). 20. Польща — 3, 6, 1 (10). 21—22. Угорщина — 3, 5, 2 (10). Норвегія — 3, 5, 2 (10). 23. Бразилія — 3, 3, 8 (14). 24. Чехія — 3, 3, 0 (6). 25. Словаччина — 3, 2, 1 (6). 26. Нова Зеландія — 3, 1, 5 (9). 27. Грузія — 3, 0, 3 (6). 28. Куба — 2, 11, 11 (24). 29. Казахстан — 2, 4, 7 (13). 30. Данія -2, 2, 3 (7). 31—32. Монголія — 2, 2, 0 (4). Таїланд — 2, 2, 0 (4). 33. Корея — 2, 1, 3 (6). 34—35. Швейцарія — 2, 0, 4 (6). Аргентина — 2, 0, 4 (6). 36. Мексика — 2, 0, 1 (3). 37. Туреччина — 1, 4, 3 (8). 38. Зімбабве — 1, 3, 0 (4). 39. Азербайджан — 1, 2, 4 (7). 40. Узбекистан — 1, 2, 3 (6). 41. Словенія — 1, 2, 2 (5). 42—43. Болгарія — 1, 1, 3 (5). Індонезія — 1, 1, 3 (5). 44. Фінляндія — 1, 1, 2 (4). 45. Латвія — 1, 1, 1 (3). 46—49. Бельгія — 1, 1, 0 (2). Естонія -1, 1, 0 (2). Португалія — 1, 1, 0 (2). Домініканська республіка -1, 1, 0 (2). 50. Індія — 1, 0, 1 (2). 51. Іран — 1, 0, 1 (2). 52—55. Бахрейн — 1, 0, 0 (1). Камерун — 1, 0, 0 (1). Панама — 1, 0, 0 (1). Туніс — 1, 0, 0 (1).

Табло Олімпіади

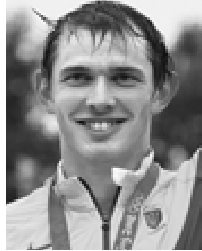
22 серпня

Легка атлетика. Чоловіки. Стрибки з жердиною. 1. Гукер (Австралія) — 5.96 (олімпійський рекорд). 2. Лук'яненко (Росія) — 5.85. **3. Денис Юрченко (Україна, Донецьк) — 5.70.** 4 х 100 м. 1. Ямайка — 37,10 (рекорд світу). 2. Тринідад і Тобаго. 3. Японія. Десятиборство. 1. Клей (США) — 8791. 2. Кравчанка (Білорусь). 3. Суарез (Куба). Жінки. Естафета 4 х 100 м. 1. Росія — 42,31. 2. Бельгія. 3. Нігерія. Біг на 5000 м. 1. Дібаба (Ефіопія) 15.41,40. 2. Абейлегессе (Туреччина). 3. Дефар (Ефіопія). Стрибки у довжину. 1. Маггі (Бразилія) — 7.04. 2. Лебедєва (Росія). 3. Окагбаре (Нігерія).

Денис Юрченко.

Сучасне п'ятиборство. Жінки. 1. Шонеборн (Німеччина). 2. Фелл (Велика Британія). **3. Вікторія Терещук (Україна, Луганська область).**

Вікторія Терещук.

Хокей на траві. Жінки. 1. Нідерланди. 2. Китай. 3. Аргентина.

Настільний теніс. Жінки. Одиночний розряд. 1. Йінінг Жанг. 2. Нан Ванг. 3. Ю Джуо (усі — Китай).

Футбол. Чоловіки. Матч за 3-є місце. Бразилія—Бельгія. 3:0.

Тхеквондо. Чоловіки. До 80 кг. 1. Хаді Саеі (Іран). 2. Сармієнто (Італія). 3. Джуо Жу (Китай) і Лопез (США). Жінки. До 67 кг. 1. Кюнсеонг Хванг (Корея). 2. Сергері (Канада). 3. Епанджю (Франція) і Сарич (Хорватія).

23 серпня

Футбол. Чоловіки. Фінал. Аргентина—Нігерія. 1:0.

Баскетбол. Жінки. 1. США. 2. Австралія. 3. Росія.

Бейсбол. Чоловіки. 1. Корея. 2. Куба. 3. США.

Бокс. До 51 кг. 1. Йонгйохор (Таїланд). 2. Ернандес (Куба). 3. Балакшин (Росія) і Пікарді (Італія). До 57 кг. **1. Василь Ломаченко (Україна, Одеська область).** 2. Джелхір (Франція). 3. Кілич (Туреччина) і Імранов (Азербайджан). До 64 кг. 1. Діаз (Домініканська республіка). 2. Бунйумнонг (Таїланд). 3. Столонго (Куба) і Вастін (Франція). До 75 кг. 1. Деджел (Велика Британія). 2. Бойокс (Куба). 3. Сатерланд (Ірландія) і Кумар (Індія). До 91 кг. 1. Чакієв (Росія). 2. Руссо (Італія). 3. Вільдер (США) і Дуарте (Куба).

Волейбол. Жінки. 1. Бразилія 2. США. 3. Китай.

Гандбол. Жінки. 1. Норвегія. 2. Росія. 3. Корея.

Веслування на байдарках і каное. Жінки. Байдарки-одиночки. **1. Ірина Осипенко-Радомська (Україна, Київська область).** 2. Ідем (Італія). 3. Вагнер-Аугустін (Німеччина). Байдарки-двійки. 1. Угорщина. 2. Польща. 3. Франція. Чоловіки. Байдарки-одиночки. 1. Веллейс (Австралія). 2. ван Коеверден (Канада). 3. Брейбентс (Велика Британія). Каное-одиночки. 1. Опальов (Росія). 2. Кал (Іспанія). **3. Юрій Чебан (Україна, Одеська область).** Байдарки-двійки. 1. Іспанія. 2. Німеччина. 3. Білорусь. Каное-двійки. 1. Китай. 2. Росія. 3. Німеччина.

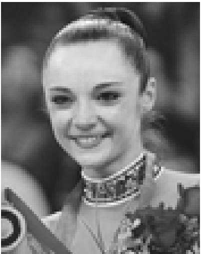

Юрій Чебан.

Легка атлетика. Жінки. Стрибки у висоту. 1. Хеллебаут (Бельгія) — 2.05. 2. Власич (Хорватія). 3. Чучєрова (Росія). Біг на 1500 м. 1. Лангет (Кенія) — 4.00,23. **2. Ірина Ліщинська (Україна, Донецька область) —4.01,63. 3. Наталія Тобіас (Україна, Донецька область) — 4.01,78.** Естафета 4 х 400 м. 1. США. 2. Росія. 3. Ямайка. Чоловіки. Метання списа. 1. Торкільдсен (Норвегія) — 90,57. 2. Ковальс (Латвія). 3. Піткамакі (Фінляндія). Біг на 800 м. 1. Банджей (Кенія) —1.44,65. 2. Ісмаїл (Судан). 3. Йєго (Кенія). Біг на 5000 м. 1. Бакеле (Ефіопія) — 12.57,82 (олімпійський рекорд). 2. Кіпчоге. 3. Соі (обидва — Кенія). Естафета 4 х 400 м. 1. США. 2. Багами. 3. Росія.

Ірина Ліщинська.

Наталія Тобіас.

Настільний теніс. Чоловіки. Одиночний розряд. 1. Ма Лін. 2. Ванг Гао. 3. Ванг Лігін (усі — Китай).

Стрибки у воду. Чоловіки. Вишка 10 м. 1. Мітчем (Австралія). 2. Жоу Люксін (Китай). 3. Гальпєрін (Росія).

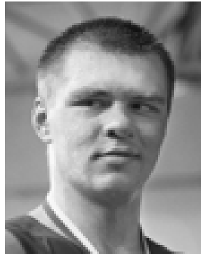
Синхронне плавання. Групи. 1. Росія. 2. Іспанія. 3. Китай.

Тхеквондо. Жінки. Понад 67 кг. 1. Еспіноза (Мексика). 2. Сольгайм (Норвегія). 3. Стефенсон (Велика Британія) і Фалавінга (Бразилія). Чоловіки. Понад 80 кг. 1. Донгмін Ча (Корея). 2. Ніколаїдіс (Греція). 3. Ягазі (Нігерія) і Чілманов (Казахстан).

Хокей на траві. Чоловіки. 1. Німеччина. 2. Іспанія. 3. Австралія.

Художня гімнастика. Індивідуальне багатоборство. 1. Канаєва (Росія). 2. Жукова (Білорусь). **3. Ганна Безсонова (Україна, Київ).**

Велоспорт (маунтинбайк). Жінки. 1. Шпіц (Німеччина). 2. Влощовська (Польща). 3. Калентьєва (Росія). Чоловіки. 1. Абсалона (Франція). 2. Перауд (Франція).

Ганна Безсонова.

24 серпня

Баскетбол. Чоловіки. Фінал. США—Іспанія. 118:107. 3. Аргентина—Литва. 87:75.

Бокс. До 48 кг. 1. Цзоу Шимін (Китай). 2. Сердамба (Монголія). До 54 кг. 1. Енхбат (Монголія). 2. Аларкон (Куба). 3. Жюлі (Маврикій) і Гоян (Молдова). До 60 кг. 1. Тищенко (Росія). 2. Соу (Франція). 3. Явякян (Вірменія) і Угас (Куба). До 69 кг. 1. Сарсекбаєв (Казахстан). 2. Суарес (Куба). 3. Кім (Корея) і Ганаті (Китай). До 81 кг. 1. Гіаопінг Жанг (Китай). 2. Еген (Ірландія). 3. Джеффірс (Велика Британія) і Шиналієв (Казахстан). Понад 91 кг. 1. Каммарелле (Італія). 2. Жілеї Жанг (Китай). **3. В'ячеслав Глазков (Україна, Луганська область)** і Прайс (Велика Британія).

В'ячеслав Глазков.

Водне поло. Чоловіки. Фінал. Угорщина—США. 14:10. Матч за 3-є місце. Сербія—Чорногорія. 6:4.

Волейбол. Чоловіки. 1. США. 2. Бразилія. 3. Росія.

Гандбол. Чоловіки. 1. Франція. 2. Ісландія. 3. Іспанія.

Легка атлетика. Чоловіки. Марафон. 1. Ванжиру (Кенія) — 2:06.32 (олімпійський рекорд). 2. Гаріб (Марокко). 3. Кебеде (Ефіопія).

Художня гімнастика. Групове багатоборство. 1. Росія. 2. Китай. 3. Білорусь.

Фото Синьхуа, Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Лише результати

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр ліга. 6-й тур.

«Металіст» — «Іллічівець». 2:0. 16 000 глядачів. **Арбітр** — Швецов (Одеса). **Голи**: Едмар, 28, Коельо, 59.

«Ворскла» — «Шахтар». 1:0. 13 000 глядачів. **Арбітр** — Венгер (Київ). **Гол**: Кравченко, 5. **Вилучено** Жадсона («Шахтар», 90+3, фол останньої надії).

«Кривбас» — «Харків». 1:1. 2 000 глядачів. Арбітр — Можаровський (Львів). **Голи**: Бартулович, 8 —Батиста, 47.

«Чорноморець» — «Зоря». 1:3. 7 500 глядачів. **Арбітр** — Шандор (Львів). **Голи:** Косирін, 3 — Скоба, 25, Джинані, 32, 45+1.

«Арсенал» — «Динамо». 0:2. 4 500 глядачів. **Арбітр** —Іщенко (Київ). **Голи:** Бангура, 2, Гіоане, 79.

«Карпати» — «Дніпро». 0:0. 9 700 глядачів. **Арбітр** —Покидько (Полтава).

«Металург» Зп — «Львів». 2:1. 5 000 глядачів. **Арбітр** — Родіоненко (Луганськ). **Голи**: Аржанов, 11, Сілюк, 90+1 — Худзік, 36. На 90+1 хвилині Сілюк («Металург») не реалізував пенальті.

«Металург» Д — «Таврія». 2:1. 3 500 глядачів. **Арбітр** — Абросімов (Одеса). **Голи**: Фернандеш, 16 (п), 61 —Галюза, 52. На 52-й хвилині Голайдо («Таврія») не реалізував пенальті.

	В	Н	П	М	О
1. «Металург» Д	**6**	**0**	**0**	**11—2**	**18**
2. «Динамо»	**4**	**1**	**1**	**12—5**	**13**
3. «Металіст»	**3**	**3**	**0**	**10—4**	**12**
4. «Ворскла»	3	2	1	7—4	11
5. «Зоря»	2	3	1	6—5	9
6. «Дніпро»	2	3	1	4—4	9
7. «Металург» Зп	2	2	2	3—4	8
8. «Чорноморець»	2	1	3	7—6	7
9. «Шахтар»	1	3	2	6—6	6
10. «Кривбас»	1	3	2	5—7	6
11. «Арсенал»	1	3	2	5—8	6
12. «Карпати»	1	3	2	3—6	6
13. «Львів»	1	2	3	3—5	5
14. «Таврія»	1	1	4	4—10	4
15. «Харків»	**0**	**4**	**2**	**3—7**	**4**
16. «Іллічівець»	**1**	**0**	**5**	**3—10**	**3**

* * *

Першість країни. Перша ліга. 6-й тур. «Нафтовик-Укнафта» — «Ігросервіс». 2:4. «Геліос» — «Дністер». 0:1. «Фенікс-Іллічівець» — «Волинь».1:2. «Оболонь» — «Десна». 3:2. «Княжа» — «Сталь». 1:3. «Севастополь» — «Кримтеплиця». 1:2. «Комунальник» — «Енергетик». 2:1. «Прикарпаття» — «Олександрія». 0:2.

«Кримтеплиця» — 15 очок, «Оболонь» (матч у запасі), «Олександрія», «Волинь», «Закарпаття», «ІгроСервіс», «Севастополь» — по 12, «Сталь», «Нафтовик», «Дністр» — по 10, «Геліос» — 9, «Прикарпаття» — 7, «Фенікс-Іллічівець» — 5, «Комунальник», «Десна» — по 3, «Динамо-2», «Княжа» — по 2, «Енергетик» — 1.

Шевченко повернувся

Минулої неділі Андрій Шевченко прилетів до Мілана. Наступного дня він пройшов медогляд і знову став гравцем «Мілана». Поки що «Челсі» віддав українського форварда на рік в оренду. Як буде далі? Це відомо тільки Богу...

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2183

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

